

M. a. Poller Prague

Die
Dickschädel
Tvrde palice

Komische Oper in einem Akt

von
ANTON DYOŘÁK.

Clavier-Auszug.

Pr. Mk. 9. n.

Alle Rechte vorbehalten.

Ent^o Stat. Hall.

Verlag und Eigenthum
von
N. SIMROCK in **BERLIN.**

1882.

FR. A. URBÁNEK
BOHEMIAN
MUSIC PUBLISHING HOUSE
PRAGUE
NEAR NATIONAL THEATER

Die
Dickschädel
Tyrdé palice

Komische Oper in einem Akt

Text von D^r. Stolba
Deutsche Uebersetzung von Em. Liingel

MUSIK
von

ANTON DVOŘÁK.

CLAVIER-AUSZUG.

Alle Rechte vorbehalten.

Ent^d Stat. Hall.

Verlag und Eigenthum
von
N. SIMROCK in BERLIN.

1882.

Lith. Anst. C. G. Röder, Leipzig.

Ms. C. 50.1.605

W.H.V. COLLEGE
OCT 18, 1943
LIBRARY

Mrs. Murray A. Potter

Die Dickschädel.

Komische Oper in einem Akte.

Text von Dr. JOSEF ŠTOLBA.

In's Deutsche übertragen von EM. ZÜNGEL.

Musik von ANTON DVOŘÁK.

PERSONEN.

Werner, Bürgermeister. (*Baryton*).

Otto, sein Sohn. (*Tenor*).

Mutter Agnes, eine reiche Wittwe. (*Alt*).

Emma, ihre Tochter. (*Sopran*).

Onkel Klaus. (*Bass*).

Nachbarn und Nachbarinnen.

Ort der Handlung: eine kleine Stadt.

Zeit der Handlung: die Gegenwart.

Alle Rechte vorbehalten.

Tvrde palice.

Komická opera v jednom jednání.

Text od dr. JOSEFA ŠTOLBY.

Hudbu složil ANTONÍN DVOŘÁK.

OSOBY.

Vávra, bohatý vdovec (*baryton*).

Toník, jeho syn (*tenor*).

Říhová, bohatá vdova (*alt*).

Lenka, její dcera (*sopran*).

Kmotr Řericha (*bass*).

Sousedé a sousedky.

Místo děje: venkovské městečko.

Doba děje: za našich dnů.

Všecka práva se vyhrazují.

Inhalt.

Obsah.

	Seite 5 Stránka
Ouvertüre	18
Terzett: Glücklich zu preisen ist nun mein Kind	" 18
Trojzpěv: Jaké to štěstí pro dítě mé	" 18
Arie: Otto zwingen, eitler Wahn!	" 32
Arie: Nuti! Tondu, he he he!	" 32
Terzett: Siehe da, mein Lieber!	" 36
Trojzpěv: Aj hle, na mou věru!	" 36
Scene: Haha! Der Vater weiss es schon fürwahr!	" 49
Výstup: Haha! Ted' to kmotříček už ví!	" 49
Lied: Ja, das sollte mir noch fehlen	" 54
Píseň: Nu to bych se podívala	" 54
Duett: Liebe Emma, was stehst du hier	" 58
Dvojzpěv: Proč tak Lenka zurmoucena	" 58
Arie: Wie ist denn mir?	" 71
Arie: Jak jest mi jen?	" 71
Duett: Das ist ja doch gar nicht möglich!	" 75
Dvojzpěv: Ale, to přec možné není!	" 75
Lied: Wie die zur Trauung mit einander geh'n	" 82
Píseň: Pamatá Lenku tak aby si vzal	" 82
Scene: Mutter Agnes, grüss' euch der Himmel!	" 85
Výstup: Paní mámo, Bůh vás pozdrav!	" 85
Scene: Ei, die Emma, und so vertieft in Gedanken hier?	" 95
Výstup: Aj hle, Lenka! o čem pak jen tady přemítá?	" 95
Chor: Ei, viel Glück, Herr Bürgermeister	" 106
Sbor: Aj, sousede, přejem štěstí	" 106
Duett: O wie albern war ich da und wie verstockt!	" 118
Dvojzpěv: O já hlupák, hloupý hlupák	" 118
Finale: Ei, ei! Seht die hoffnungslosen	" 129
Finale: Aj, aj! Toté podívání	" 129

Die Dickschädel.

Komische Oper in einem Akt.

(Text von Dr. Stolba.)

Tvrde palice.

Komická opera ve jednom jednaní.

OUVERTÜRE.

Andante.

pp

Con Ped. sempre

poco a poco accelerando

pp quasi tremolando

cres - - - - - cren - - - - - do

f sempre cresc.

Quasi Allegro.

poco a poco ritardando

The first system of music features a treble and bass clef. The treble clef part begins with a series of eighth notes, followed by a descending scale. The bass clef part consists of a steady eighth-note accompaniment. Dynamics include *ff* and *pp*. The system concludes with a *diminuendo* marking and a fermata over the final notes.

al Tempo L.

The second system continues the piece. The treble clef part features a descending scale followed by a series of chords. The bass clef part has a steady eighth-note accompaniment. Dynamics include *pp*. The system ends with a fermata over the final notes.

The third system shows the treble clef part with a series of chords and a descending scale. The bass clef part has a steady eighth-note accompaniment. Dynamics include *cresc.*. The system ends with a fermata over the final notes.

crescendo ed accelerando

The fourth system features a treble clef part with a series of chords and a descending scale. The bass clef part has a steady eighth-note accompaniment. Dynamics include *fp* and *pp*. The system ends with a fermata over the final notes.

The fifth system shows the treble clef part with a series of chords and a descending scale. The bass clef part has a steady eighth-note accompaniment. Dynamics include *ff*. The system ends with a fermata over the final notes.

Allegro assai.

The sixth system features a treble clef part with a series of chords and a descending scale. The bass clef part has a steady eighth-note accompaniment. Dynamics include *ff* and *p*. The system ends with a fermata over the final notes.

The musical score is written for piano and consists of six systems of staves. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 2/4. The notation includes various dynamics and performance instructions:

- System 1: Dynamics *pp* and *p*.
- System 2: Dynamics *p* and *fz*.
- System 3: Dynamics *fz*.
- System 4: Dynamics *p*, *crescendo*, *ff*, and *diminuendo*.
- System 5: Dynamics *pp* and *p*. Performance instructions *ritard.* and *a tempo*.
- System 6: Final system with a double bar line and a fermata.

First system of musical notation, featuring a grand staff with treble and bass clefs. The music is in a key with three sharps (F#, C#, G#) and a 2/4 time signature. It consists of two staves with various note values, including eighth and sixteenth notes, and rests.

Second system of musical notation, continuing the piece. It includes a dynamic marking of *ff* (fortissimo) in the bass staff. The notation features complex rhythmic patterns and articulation marks.

Third system of musical notation, marked with *grandioso* in the bass staff. The music is characterized by dense, rapid sixteenth-note passages in both staves.

Fourth system of musical notation, marked with *ff sempre* in the bass staff. The piece continues with intricate rhythmic textures and dynamic intensity.

Fifth system of musical notation, marked with *diminuendo*, *p*, and *pp* in the bass staff. The music transitions to a softer, more delicate texture. There are also some markings like *Red.* and *#* below the bass staff.

Sixth system of musical notation, concluding the page. It features *Red.* markings below the bass staff. The music ends with sustained chords and melodic lines.

First system of musical notation, consisting of a treble staff and a bass staff. The treble staff contains a series of chords and melodic lines, while the bass staff provides a rhythmic accompaniment. The key signature has one sharp (F#).

Second system of musical notation, including a vocal line with the lyrics "cre - - sren - - do". The notation continues with treble and bass staves. The key signature changes to two sharps (F# and C#).

Third system of musical notation, continuing the piano accompaniment with treble and bass staves. The key signature remains two sharps.

Fourth system of musical notation, featuring the instruction "diminuendo" in the bass staff. The notation continues with treble and bass staves.

Fifth system of musical notation, featuring the instruction "dimin. sempre" and the dynamic marking "p" (piano). The notation continues with treble and bass staves.

Sixth system of musical notation, featuring the dynamic marking "pp" (pianissimo). The notation continues with treble and bass staves.

ten. pp p

dimin. pp fp

f diminuendo

p fp

fp p crescendo f

fp *p* *pp*

Cres. *Cres.* *Cres.* *

Cres. *

p dimin. *pp* *fz* *p*

fz *p*

dimin. sempre

Cres. *

pp

First system of musical notation, featuring a treble and bass clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#). The music begins with a piano (*pp*) dynamic. The right hand plays a melodic line with slurs and ties, while the left hand provides a steady accompaniment of eighth notes.

Second system of musical notation, continuing the piece with similar melodic and accompanimental textures.

Third system of musical notation, including the instruction *poco a poco crescendo* in the right hand. The left hand has a *leg.* (legato) marking. The music shows a gradual increase in volume.

Fourth system of musical notation, featuring a *ff* (fortissimo) dynamic marking. The right hand has a rapid, repetitive melodic pattern, and the left hand has a similar rhythmic accompaniment.

Fifth system of musical notation, with a *ff* dynamic marking. The right hand continues with a fast, repetitive melodic line, and the left hand has a more complex accompaniment with some rests.

Sixth system of musical notation, concluding the piece with a final melodic flourish in the right hand and a steady accompaniment in the left hand.

First system of musical notation, featuring piano and bass staves. The piano staff contains several measures with accents (^) and slurs. The bass staff contains a melodic line with eighth and sixteenth notes.

Second system of musical notation. The piano staff features a *marcato* marking and a fermata over a series of notes. The bass staff continues the melodic line.

Third system of musical notation. The piano staff begins with a *fp* marking. The bass staff features a melodic line with dynamic markings of *fz* and *f*.

Fourth system of musical notation. The piano staff features repeated chords with a *fz* dynamic marking. The bass staff continues the melodic line.

Fifth system of musical notation. The piano staff begins with a *p* marking, followed by a *f* marking. The bass staff features a melodic line with accents (^).

Sixth system of musical notation. The piano staff begins with a *dim. sempre* marking. The bass staff features a melodic line with a *pp* marking.

First system of musical notation, featuring a treble and bass clef with a key signature of two sharps (F# and C#). The music begins with a piano (*p*) dynamic marking. The right hand plays a series of chords and eighth notes, while the left hand plays a steady eighth-note accompaniment.

Second system of musical notation, continuing the piece. The right hand features more complex chordal textures and melodic lines, while the left hand maintains its rhythmic accompaniment.

Third system of musical notation, marked *ff grandioso*. The right hand has a dense, rapid chordal texture, and the left hand has a more active accompaniment with some rests.

Fourth system of musical notation, marked *marcato*. The right hand continues with a dense chordal texture, and the left hand has a more active accompaniment.

Fifth system of musical notation, featuring a *trco.* marking. The right hand has a dense, rapid chordal texture, and the left hand has a more active accompaniment.

Sixth system of musical notation, marked *marcato*. The right hand has a dense, rapid chordal texture, and the left hand has a more active accompaniment.

Andante.

The first system of music consists of two staves. The upper staff contains a melodic line with a series of half notes, each marked with a fermata. The lower staff provides a rhythmic accompaniment with eighth notes. Dynamics include *fp* (fortissimo piano) and *pp* (pianissimo).

The second system continues the piece. The upper staff features a melodic line with a fermata. The lower staff has a more active accompaniment. A *pp* dynamic is present. A *Ped.* (pedal) marking is placed below the bass staff.

The third system shows a change in texture. The upper staff has a more complex melodic line with some accidentals. The lower staff continues with eighth-note accompaniment. A *molto tranquillo* marking is placed above the upper staff. Multiple *Ped.* markings are present below the bass staff.

The fourth system features a *fz* (fortissimo) dynamic in the upper staff, which then transitions to *pp*. The lower staff continues with eighth-note accompaniment. A *molto tranquillo* marking is present above the upper staff. *Ped.* markings are located below the bass staff.

The fifth system continues the melodic and accompanimental lines. A *Ped.* marking is placed below the bass staff.

The sixth system concludes the piece. The upper staff features a melodic line with a fermata. The lower staff has a final accompaniment. A *dimin. sempre* (diminuendo sempre) marking is placed above the upper staff. A *ppp* (pianississimo) dynamic is present. *Ped.* markings are located below the bass staff.

Allegro.

p *poco a poco crescendo*

f crescendo sempre *ff*

Più mosso.

ff

Red.

*

(Ein Hofgarten am Lande. Rechts das Haus Werner's, links jenes der Mutter Agnes. Im Hintergrunde ein Gartengitter; der Prospekt stellt ein Ländstädtchen dar.)

(Sad. V pravo dům Vávra, v levo dům Říhová. V pozadí plot, za nímž se otvírá výhledka na venkovské městečko.)

1. Scene. Werner. Agnes. Klaus.
Výstup 1. Vávra. Říhová. Řeřicha.
Allegro.

(Der Vorhang geht auf.)
 (Opona vzhůru.)

Werner.
 Vávra.

Al-so, ab-gemacht, im Reinen!
 Nu-že, jest to u - jed-ná-nol!

Agnos.
Říhová.

Ja, auf Eh - re, ab-gemacht ist's, und wie schön!
U - jed - ná - no, u - jed - ní - no, a - no, jest!

stacc. sempre

p

Werner (reicht ihr die Hand).
Vávra (podívá jí ruku).

Agnos.
Říhová.

Eingeschlagen, lie - be Al-te!
Tu - je ru - ka, plác - ně - te již!

Hier die
Bu - de

Hand, ja, so wird's gehn!
to, ba, na mou čest!

p

pp

Andante.

Agnos. Říhová.

Glücklich zu preisen
Ja - ké to ště - stí

f

pp

p

ist nun mein Kind, wohlversorgt ist es, wie's we - ni - ge sind! Glücklich zu preisen
pro dí - tě mé, bu - de mi vý - borné o - pa - tře - né! Ja - ké to ště - stí

f

pp

p

ist nun mein Kind, glücklich zu preisen, glücklich zu preisen ist nun mein
 pro dí - tè mé, ja - ké to ště - stí, ja - ké to ště - stí, pro dí - tè

pp

Ad.

Agnes. Řřhová.

Kind!
 mé!

Werner. Vávra.

Glücklich zu prei - - sen ist nun mein Kind, — wohlversorgt ist es, wie's
 Ja - ké to ště - - stí pro dí - tè mé, — bu - de mi vý - - borně

Klaus. Řeřřcha.

Glücklich zu preisen wär' das junge Paar, wohlversorgt wären sie
 By - lo by ště - stí to pro kmotry mé, vi - dím je vý - bor - ně

con Ad.

Glücklich zu prei - sen ist nun mein Kind,
 Ja - ké to ště - stí pro dí - tè mé,

we - ni - ge sind! Glücklich zu prei - - sen ist nun mein Kind, —
 o - pa - tre - né! Ja - ké to ště - - stí pro dí - tè mé, —

auf — immerdar! Glücklich zu preisen wär' das junge
 o - - - pa - tre - né! By - lo by ště - stí to pro kmotry

cresc. molto

con Ad. sempre

glücklich zu prei - sen ist nun mein Kind, — wohlversorgt ist es, wie's we - ni - ge
ja - ké to ště - stí pro dí - tě mé, — bu - de mi vý - bor - ně o - pa - tře -

glücklich zu prei - sen ist nun mein Kind, — wohlversorgt ist es, wie's we - ni - ge
ja - ké to ště - stí pro dí - tě mé, — bu - de mi vý - bor - ně o - pa - tře -

Paar, wohlversorgt wä - ren sie auf im - mer -
mé, vi - dím je vý - bor - ně o - pa - tře -

sind! 'sist ein bra - ver Jun - ge, hübsch und voll Muth,
nél To - nk je po - rád - ný hez - ký k to - mu

sind! Emma ist
nél Len - ka je

dar! Bei - de sind hübsch und brav,
nél O - ba jsou po - rád - ní

Red. * *Red.* * *Red.* *

und mit sei - ner Erb - schaft steht's wohl auch gut,
a po - díl do - sta - ne rád - ný z do - mu

hübsch und brav, stets wohl - ge -
po - rád - ná, a hez - cá

stets wohl - ge - nuth,
a hez - cí kto - mu,

Red. * *Red.* *

und mit seiner Erb - schaft steht's wohl auch gut. Ein braver
 a po-díl do-sta - - ne řád - ný z domu. To-nřk je

muth.
 k to - mu. Hübsch und brav ist Em - ma,
 Len - ka je po-řád - ná,

passen auch für ein - an - der gut.
 a ta - ké ne-pů-jdou prázd - ni z domu.

And.

Junge ist's, stets wohl-ge - muth,
 po-řád-ný a hez - ký k to - mu,

stets wohl-ge-muth, wird dereinst auch er - ben viel Hab' und Gut.
 hez - ká k tomu, a prázdná ne-při - jde též do do - mu.

Beide sind hübsch und brav, stets wohl-ge -
 O - ba jsou po - řád - ní, a hez - cí

And. *

mit sei - ner Erb - - - schaft da steht's wohl auch gut,
 a po - díl do - - - sta - ne řád - - - ný z do - mu,

Ja, ein bra - ves Mäd - - - chen und wohl - - - gemuth,
 Len - - ka je po - řád - - - na a hez - - - ká k to - mu

muth, bei - de sind hübsch und brav, stets wohlgemuth,
 k to - mu, o - ba jsou po - řád - ní, hez - cí k to - mu

cresc.

mit sei - - ner Erb - schaft da steht es
a po - - dlí do - - sta - - ne rád - - - ný

mit ih - - rer Erb - schaft da steht es
a prázd - - na ne - - při - - jde tóž do

mit ih-rer Erbschaft, ja, mit ih-rer Erb-schaft da steht es
a ta-ké ne - pŭ - jdou, a ta-ké ne - pŭ - jdou prázd - - - ni

dimin.
red.

auch gut. Glücklich zu preisen
z do - - - mu. Ja - ké to stě stí

auch gut. Glücklich zu
do - - - mu. Ja - ké to

auch gut. Glück - lich zu
z do - - - mu. By - - lo by

ist nun mein Kind, wohlversorgt ist es, wie's we - ni - ge sind!
pro dí - tè mé, bu - de mi vý - bor - ně o - pa - tře - né!

prei - sen ist nun mein Kind, wohlversorgt, wie es nur we - ni - ge sind!
stě - stí pro dí - tè mé, bu - de mi vý - bor - ně o - pa - tře - né!

prei - - - sen wär' das jun - ge Paar!
stě - - - stí to pro kmo - try mě;

Glücklich zu prei - sen ist nun mein Kind, glücklich zu prei - sen,
 Ja - ké to ště - stí pro dí - të mé, ja - ké to ště - stí,

Glücklich zu prei - sen ist nun mein Kind!
 Ja - ké to ště - stí pro dí - të mé!

Hübsch und brav sind bei - de, wohl - ge - muth,
 o - ba jsou po - rád - ní hez - cf k to - mu -

glücklich zu prei - sen ist nun mein Kind, wohl - versorgt
 Ja - ké to ště - stí pro dí - të mé, bu - de mi

Glücklich zu prei - sen ist nun mein Kind, wohl - ver - sorgt
 Ja - ké to ště - stí pro dí - të mé, bu - de mi

mit ih - rer Erb - schaft, da
 a ta - ké ne - pů - jdou

ist es, wie's we - ni - ge sind, wohl - versorgt ist es, wie's
 vý - bor - ně o - pa - tre - ně, bu - de mi vý - bor - ně

ist es, wie's we - ni - ge sind, wohl - ver - sorgt
 vý - bor - ně o - pa - tre - ně, bu - de mi

steht's auch gut, mit ih - rer Erb - schaft, steht's auch
 prázd - ni z do - mn, a ta - ké ne - pů - jdou prázd - ni

we - ni - ge sind, wohl - versorgt ist es nun, wohl versorgt ist es nun,
o - pa - tre - ně, bu - de mi vý - bor - ně bu - de mi vý - bor - ně,

ist es nun, wohl - - ver - sorgt ist es, wie's
vý - - bor - ně, bu - - de mi vý - - bor - ně

gut, mit ih - rer Erb - schaft da steht's auch gut, mit ih - rer
z do - mu, a ta - ké ne - pů - jdou, a ta - ké ne - pů - jdou, a ta - ké

pp *pp* *pp*

ped. *ped.* *ped.*

wohl - versorgt, wie es nur we - ni - ge sind! _____
bu - de mi vý - bor - ně o - pa - tre - ně. _____

we - - - - - ni - - - - - ge sind!
o - - - - - pa - - - - - tre - ně!

Erb - schaft, - mit ih - rer Erbschaft da steht's auch gut!
ne - pů - jdou, - a ta - ké ne - pů - jdou práz - dni z do - mu!

pp *pp* *pp*

ped. *ped.* *ped.*

Allegro.
Klaus. Řeřicha.

Nun gut, nun gut, habt ihr a - ber auch mit den Kin - dern euch be - ra - then,
Do - brá, do - brá! a - le zda - li pak s dět - mi jste již pro - mlu - vi - li,

pp

wie es uns'-re Al - ten tha - ten je - der - zeit nach
by též o - ni při - vo - li - li, že chťi to - mu

p *pp*

Werner. Vávra.

Agnes. Říhová.

Klaus. Řeřicha.

al - tem Brauch? Sehr zum La - chen! Ja, auf Eh - re! Lachet nur,
ta - ké tak? To - tě k smíchu! Vě - ru, k smíchu! Smějte se,

fz *p*

la - chet nur, gleich im An - fang ist ein Feh - ler, ist ein Feh - ler da — ge -
směj - te se, při po - čát - ku to je chy - ba, to je chy - ba ve - - - li -

fz *p*

Werner. Vávra.

Agnes. Říhová.

schehn!
kál! Ich bin der Va - ter! Ich die Mut - ter!
Já jsem o - tecl! Já jsem mat - ka!

fz *p*

Klaus.
Řeřicha.

Werner. Vávra.

Ich, ich bin der Onkel, wie ihr wisst! Ich be - feh - le!
Já, já, já je dr žel na ru - kou! Já po - rou - čím!

pp

Agnes.
Řihová.

Klaus. Řeřicha.

Mel - ner See - lel
Téz po - rou - čim!

Wer weiss, wer weiss, ob's
Kdo ví, kdo ví,

Werner. Vávra.

ihnen recht auch ist!
zdali po - slechnou?

Wie? was?
Co - že? jakže?

welche Fra - ge!
ne - po - slechnou?

Herr

On - kel sagt es blos im Scherz,
Kmo - tr rá - cí žer - to - vat,

ja der On - kel
kmo - tr rá - cí,

sagt's gewiss nur so im Scherz!
kmo - tr rá - cí žer - to - vat!

Agnes.
Řihová.

Klaus.
Řeřicha.

Agnes.
Řihová.

Je - de Tochter muss be - fol - gen,
To bych já se na svou dce - ru
div - ně chtě - la po - dí - vat!

Kenn' sie bei - del
Zuám je o - bal

Wir

Wir

Agnes. Říhová.

auch doch wohl!
My snad ta-kél!
Werner. Vávra.

Sie wer - den
Ti po -

auch doch wohl!
My snad ta-kél!
Klaus. Řeřicha.

Sie wer - den
Ti po -

Köunt' es euch be - wei - sen gleich!
Znám je ja - ko se - be sám!

kaum uns wi - derstreben!
slech - nou do za - ji - stal

kaum uns wi - derstreben!
slech - nou do za - ji - stal

Gäb's der gu - te Himmel euch!
Dej to do - bré ne - be vám!

in tempo

sp colla parte

Klaus: (zu Werner).
Řeřicha (k Vávrovi).

Werner.
Vávra.

Sürrig ist sie nach der Al - ten! Wie man's dul - det, ja so geht's!
Pa - li - ci má po ne - bož - ce. Tu jsem ča - sto u - kro - til!

Meno mosso.

Klaus (zu Agnes)
Řeřicha (k Řihové).

Allegro.

Frei will Werners Sohn nur schal - ten -
Ta - tík je - jí bý - val přehlý -

Agnes.
Řihová.

Er hält im Zaum ihn stets!
A přec mi vždy po - vo - lil!

Agnes.
Řihová.

Werner.
Vávra.

Ha ha ha, ha ha ha, ja, das ist sehr ko - misch,
Ha ha ha, ha ha ha, to je vel - mi směš - né

Ha ha ha, ha ha ha,
Ha ha ha, ha ha ha,

was der lie - be On - kel spricht! Was die gu - ten El - tern wol - len,
co tu kmo - tr po - ví - dá! Co ro - di - če mou - dří ká - ží,

ja, das ist, das ist sehr komisch, was der lie - be On - kel spricht! Was die gu - ten
to je vel - mi, vel - mi směšné co tu kmo - tr po - ví - dá! Co ro - di - če

Agnes. Říhová.

macht das Kind und murren nicht.
 dí - tě mou - dré u - dě - lá.

Werner. Vávra.

El-tern wol-len, macht das Kind, das Kind und murren nicht.
 mou-dří ká ží, dí - tě mou-dré rá - do u - dě - lá.

Klaus. Řeřicha.

Gar nicht komisch,
 Pra-nic směšný!

Werden se - hen!
 U - vi - dí - tel

So was kann ja nicht ge - sche - hen,
 Dě - ku - je - me za - to prá - ní,

Werden se - hen!
 U - vi - dí - tel

So was kann ja nicht ge - sche - hen,
 Dě - ku - je - me za - to prá - ní,

denn ich weiss es si - cherlich!
 Od srd - ce bych vám to práál!

Agnes.
 Říhová.

Werner.
 Vávra.

Eu - re Furcht ist lä - cher - lich.
 na - dar - mo jen jste se báál

Eu - re Furcht ist lä - cher - lich.
 na - dar - mo jen jste se báál

ritard.

Andante.

Agnes.
Řihová.

Werner.
Vávra.

Auf der Stell', auf der Stell' wird sich's ja zei - gen,
Hned - le pak, hned - le pak se pře - svéd - čí - te,

Auf der Stell' wird sich's ja zei - gen,
Hned - le pak se pře - - - svéd - čí - te,

Andante.

auf der Stell' wird sich's ja zei - gen, ob sie sich wil - lig uns
hned - le pak se pře - svéd - čí - te, že se vo - bou přeč mý -

ob sich bei - de wil - lig beu - - - gen.
že se vo - bou přeč mý - lí - - - te.

heu - gen. lí - te. Wir wol - len gleich sie be - fra - gen, My hned s ni - mi pro - mlu - ví - me,

Ja, wir wol - len gleich sie fra - gen, wer - den hö - ren, was sie sa - gen, My hned s ni - mi pro - mlu - ví - me, kdo má prav - du, u - vi - dí - me,

wer - den hö - ren, was sie sa - gen, werden hö - ren, werden hö - ren, was sie sa - - kdo má prav - du u - vi - dí - me, kdo má prav - du, kdo má prav - du, u - vi - dí -

ja, wir wol - - len sie gleich fra - - my hned s ni - - mi pro - - mlu - - ví - -

gen. (Werner und Agnes ab.) me. (Vávra a Říhová odejdou.)

gen. me. Più mosso. Allegro quasi

dimin.

Tempo I.

2. Scene. Klaus (schaut ihnen lachend nach.)
Výstup 2. Řeřicha (pohlíží se smíchem za nimi)
 Allegro moderato.

Klaus.
 Řeřicha.

Ot - to zwingen, eit - ler Wahn! Em - ma auch, ja denkt nur d'ran! Ich kenn' Bei - de
 Nu - tit Ton - du, he, he, he! Nu - tit Len - ku, he, he, he! Znám, já do - bre

nur zu gut, hier mein Kopf, wenn's Ei - ner thut, ich kenn' Bei - de nur zu gut,
 kmo - try své, znám já do - bre kmo - try své, znám já do - bre kmo - try své.

hier mein Kopf, wenn's Einer thut! Gehet nur, gehet nur immerhin, gehet nur sie zu
 znám ja do - bre kmotry své! Jdě - te si, jdě - te si, jdě - te si, jdě - te si u - vi -

fra - gen, wer - det sehn, werdet sehn, was sie sa - gen! Ge - het nur, ge - het nur
dí - te, ná - sil - ně co sni - mi po - ři - dí - te! Jdě - te si, jdě - te si

sie zu fra - gen, wer - det sehn, werdet sehn, was sie sa - gen! Fass' es nun sel - ber
u - vi - dí - te, ná - sil - ně co sni - mi po - ři - dí - te! Cho - pím se to - ho

an, der Onkel Klaus, ja, dann lacht, ja, dann lacht er noch am End' euch al - le Vie - re aus.
sám, ji - ná - čovšák a vy - trů, a vy - trů všem čty - rem, všem čty - rem vám pořá - ně zrak.

So geht's nim - mer, wie es ist, traun, da hilft nur ei - ne List:
Nu - tit Ton - du, he, he, hel Nu - tit Len - ku, he, he, hel

will man die als Brautpaar sehn, will man die als Brautpaar sehn, muss man schla zu
 Znám já do - bře kmo-try své, znám já do - bře kmo-try své, znám já do - bře

Wer-ke gehn, muss manschla, ja schla zu Wer-ke gehn! Gehet nur, gehet nur immer-hin,
 kmo-try své, znám já do - bře, do - bře kmo-try své! Jdě-te si, jdě-te si, jdě-te si,

ge-het nur nach Be - lie-ben, seht nur ob meine Furcht ü - ber - trie - ben!
 jdě - te si, u - vi - dí - te, ná - sil - ně co sni - mi po - ří - dí - te

Ge-het nur, ge-het nur nach Be - lie - ben, se - het nur ob mei - ne Furcht über - trieben!
 jdě - te si, jdě - te si, u - vi - dí - te ná - si - ně co sni - mi po - ří - dí - te!

molto ritard.

ritard.

Ja, ich fass' es nun sel-ber an, ich, Onkel Klaus, und lache dann, lache dann,
 Cho - pím, cho-pím se to-ho sám, ji-ná-če však, a vytrů, a vytrů, a

f *molto ritard.* *ritard.* *dimia.*

pesante.

la-che al - le Vie - re aus! la-che al - le Vie - re aus!
 vy-trů všem po - řád - ně zrak! vy-trů všem po - řád - ně zrak!

f *a tempo*

Ich fass' es sel - ber an, ich, Onkel Klaus
 Cho - pím se to ho sám, a vy - trů

f *ff* *marcatissimo*

ritard.

a tempo

la-che schliesslich Al-le aus, la - che schliesslich al - le Vie - re aus.
 všem po-řád - ně, a vy-trů všem po - řád - ně všem po-řád - ně zrak.

s *ritard.* *a tempo*

Più mosso.

(sieht nach links) (ohledne se na levo)

marcato

3. Scene. Klaus. Otto. Werner.

Výstup 3. Řeřicha. Toník. Vávra.

Allegro moderato.

Klaus.
Řeřicha. Recit.

Allegro moderato.

Sie-he da, mein Lieber! sie kom-men Bei-de her;
Aj hle, na mou vě-ru! zde o-ba sem již jdou;

(Otto und Werner kommen von links. Klaus verbirgt sich im Hintergrunde.)
(Toník a Vávra přicházejí z levé strany. Řeřicha se skryje v pozadí.)

jetzt wirst du was hō-ren!
co pak as pro-ve-dou?

Otto. Toník.

Werner.
Vávra.

Gu-ter Va-ter!
Po-rou-čí-te?

Lie-ber Jun-ge!
Mi-lý sy-nul

Hast du mich
Mi-lu-ješ

Kannst du zwi-feln?
Nu to ví-te!

gern?
mne?

Thu mir al-so was zu Lie-be schnell,
Pak mi ně-co kvů-li u-či-níš,

Otto. (überrascht)
Tonfik. (překvapen)

Wer? Ich?
Kdo? Já?

nimm ein E-he-weib dir auf der Stell'. Du!
že se to-tiž i-hned o-že-niš. Ty!

Ha, ha, ha, ha! wer lacht nicht 'da!
Ha, ha, ha smích mě po-pa - dá!

Klaus.
Reficha.

Ha, ha, ha, ha, wer lacht nicht da!
Ha, ha, ha smích mě po-pa - dá!

Werner.
Vávra.

Ei, das ist sehr lä-cher-lich! Ein Spüsschen ist's nur
Pro-to-že to k smí - chu jel Pan - tá - ta snad

Dies Ge-läch-ter! Ja wa-rum denn?
Proč se smě-ješ? Proč pak k smí-chu?

si-cher-lich!
zer-tu-je!

Wie, ein Spass soll es sein? Fehlgesho-ssen, fehlgeschossen!
Já, zer-to-vat? To se mý-liš, to se mý-liš;

Werner.
Vávra. *ritard.*

Ich will, du sollst ein Weibchen freih, ja, ganz im Ernst, und näch-ster Zeit, und
chci, a.-bys se o-že-nil a s ne-vě-stou co nej-dří-ve co

näch-ster Zeit soll auch schon die Verlo-bung sein!
nej-dří-ve smub-ní pr-sten vy-mě-nil.

Wo? Hier! E!
Kdo? Ty! Já!

Otto.
Tonik. Werner.
Vávra. Otto.
Tonik.

a tempo

Ha, ha, ha, ha! wer lacht nicht da?
Ha, ha, ha smích mě po-pa-dá!

Klaus.
Reřicha.

Ha, ha, ha, ha! wer lacht nicht da?
Ha, ha, ha smích mě po-pa-dá!

p

Ad. * *Ad.* * *Ad.* *

Werner.Vávra.

Jetzt hö-re mir schon auf zu la-chen, wie ich will so soll es sein, heute
 Za-po-ví-dám všech-ny smí-chy, nezvrat-ná je vů-le má; je-ště

noch gehst du zu ihr, binnen Monats-frist, binnen Monatsfrist
 dnes rek-nes o ni a za mě-síc, a za mě-síc

Otto. Tonik.

Meine Gattin?
 Má že bu-de?
 Werner. Vávra.
 ist sie dein? Meiner
 bu - de tvál A-no

Da - zu ge - hö - ren im - mer Zwei-el
 K to - mu být však mu - sí dva.

Treu-el tvál Willst du del - nen Trotz nicht
 Snad se ne - chceš pro - ti -

Könn-te sie das Wunder neh-men?
Mo-hl by-ste se di - vi - ti?

zäh-men?
vi - ti?

Wenn als Va-ter ich be - feh - le,
Po - rou - čím - li já to to - bě,

p colla parte

Recit. *rit.*

Mich be-trifft es,
Já se že - ním,

willst du mir noch wi - der - stehn?
ty bys ne-chtěl poslech-nout?

Rec.

a tempo

drum darf's ohne meinen Willen nicht geschohn!
pro - to o tomsám též musím roz - hodnout!

colla parte *a tempo*

dimin.

Poco meno mosso.

Sol-che An-ge-le-gen-hei-ten, die be-sorgt man gern al-lein,
Ta-ko-vé-to vě-ci bych si nej-ra-děj sám ob-sta-ral,

p *pp*

Werner. Vávra.

hab' dir auch nicht d'rein ge-re-det, als du ein-stens woll-test frei'n! Ei, du un-ge-
 když jste se chtěl vy o-že-nit, též jsem vam v to ne-fou-kal. I, ty dí-tě

Otto. Tonfk. *rit.* *in tempo*
 rath-ner Jun-ge! Re-de mir nun auch nicht d'rein! ne-zve-de-nél! Jak jste si mě vy-cho-val!

Werner. Vávra. *rit.*
 Ich wer-de dich gar nicht O-že-nís se, a co

Otto. Tonfk.
 Das will ich doch ein-mal seh'n, ob's oh-ne mich wird auch-
 Na-to bych se po-dí-val, na-to bych se po-dí-
 fra-gen, nej-dřív, Ich wer-de dich gar nicht fra-gen!
 o-že-nís se, a co nej-dřív!

(Will weggehen.)
(Chce odejít.)

gehn!
vall

Werner.
Vávra.

Otto.
Toník.

Willst du flie-hen?
Proč od-chá-zíš?

Ich bin ja fer-tig doch
Pro-to-že u kon-ce

Werner.
Vávra.

hier!
jsem.

Noch lange nicht,
U konce již?

Un-ge-zog'ner,
u všech všudy,

glau-be mir!
čert-tě vem!

Otto.
Toník.

Mit dem Schmähen,
Na-před že-nu,

mit dem Fluchen
ted'zas čer-ta;

wirds euch für-wahr kaum ge-lin-gen,
zby-teč-ně se na-má-há-te:

cresc.

mf

dimin.

denn ein auf-ge-drung'-nes Weib kann mir kel-nen Se-gen
 ko-mu že-nu vnu-tí-te, to-mu tím už čer-ta

Klaus. (im Versteck)
 Řeřicha. (ukryt)

brin-gen. Wollt ihr un-nütz euch blamiren, die-sen Streit müsst
 dá-te. Pa-ne kmo-tře, tu to má-te, vždyť jsem ře-kl

Werner.
 Vávra.

Willst du mich denn nicht ver-ste-hen,
 Ty že te-dy ne-po-slech-neš,

ihr ver-lie-ren, ja, ver-lie-ren, das glau-bet mir!
 že pro-hrá-te, že pro-hrá-te, že pro-hrá-te!

Otto.
 Tonfk.

ritard.

soll's nach deinem Willen ge-hen? Meine Freiheit mir zu rauben darf doch Niemand sich er-lauben!
 ty že te-dy ne-po-slech-neš? Na mou du-ši, je mi lí-to, na mou du-ši, je mi lí-to!

ritard.

Werner. Vávra.
a tempo

Ötto. Toník.

Weisst ja gar nicht wen ich mei-ne! Sei's wer im-mer, wollt mir glauben.
A - ni ne-vís, o kom mlu-vím! To je stej - né, vèr - te mi to,

a tempo

sei's wer im-mer, ich mag sie nicht!
to je stej - né, vèr - te mi to!

Werner. Vávra.

Von der Nach - ba - rin die
Je to sou - sed - či - na

Quasi Rit.

(überrascht)
(prekvapen)

Al-so Emma soll es sein?
Lenku že mi thcete dát?

Tochter!
Lenka.

Ei, siehst du, die gefällt dir?
Ach, vi - diš, ne - re - kl jsem

Nicht so ei-lig, lie - ber Va - ter! Wersagt euch denn
Já že be-ru? kdo to re - kl? nu-tit ni - kdy

Nun, lieber Sohn, schlage ein!
že jestě rád bu-deš brát!

dass ich muss?
se ne-dám!

Jetzt hab' ich das Rá-sonniren wahr-lich satt zum Ü-berdruss,
A - le ted' už, na mou du-ši, dost těch hlou-pých ře-čí mám,

Allegro vivace.

jetzt hab' ich's schon wahr-lich satt zum Ü-ber - - druss! Du nimmst
a - le ted' už dost těch hlou - pých ře-čí mám! Ty ji

Otto. Toník.
Werner. Vávra.

Tausendmal nein!
Nu-tit se ne-dám!

Emma!
vezmeš!

Du nimmst Emma!
Ty ji vezmeš!

Tausendmal nein!
Nu-tit se ne-dám!

Freimuss die
Ze-nu

Wirst ge - horchen!
Bu - deš mu-set!

Wahl doch sein!
zvo-lím sám!

Tau-sendmal nein!
Nu - tit se ne - dám!

Du nimmst Em-ma!
Ty ji vezmeš!

Wirst ge-
Bu - deš

Frei muss die Wahl doch
Že - - nu zvo - lím

hor - chen, wirst ge - hor - chen, wirst ge - hor - chen!
mu - set, bu - deš mu - set, bu - deš mu - set!

Otto. Tonik.

sein!
sám!

Frei muss die Wahl ja doch sein. —
Nu - tit ni - kdy se ne - dám, —

Werner. Vávra.

Nein, hier be - fehl'ich al - lein!
A na to se po - dí - vám!

Du nimmst
Ty ji

Klaus. Reřicha.

Frei muss die Wahl ja doch sein!
Že - nu on si zvo - lí sám!

frei muss ja die Wahl sein,
 nu - tit ni - kdy se ne - dām,

Em - ma, wirst ge - hor - chen, du nimmst
 vez meš, bu - deš mu - set, ty ji

ff

frei muss ja die Wahl sein, frei muss ja die
 nu - tit ni - kdy se ne - dām, nu - tit ni - kdy

Em - ma, wirst ge - hor - chen, hier be - feh - le ich al - lein,
 vez meš, bu - deš mu - set, na to se po - dí - vām

Frei
 Ze - - - - -

Wahl doch sein, frei muss ja die Wahl doch
 se ne - dām, nu - tit ni - kdy, ni - - - - kdy se

hier befeh - le
 na to se

muss ja die Wahl doch
 nu on si zvo - - lí

ff

sein! frei muss ja die Wahl doch sein,
ne-dám! Nu - tit ni - kdy se ne - dám,

ich al - lein! Du nimmst Em - ma, wirst ge - hor - chen,
po-dí - vám! Ty ji vez - meš, bu - deš mu - set,

sein! Frei muss ja die Wahl doch
sám! Ze - - nu on si zvo - lí

hier ent - schei - de ich al - lein, hier ent - schei - de, hier ent - schei - de
ze nu já si zvo - lím sám, nu - tit ni - kdy, nu - tit ni - kdy,

du nimmst Em - ma, wirst ge - hor - chen, hier be - feh - le, hier be - feh - le
ty ji vez - meš, bu - deš mu - set ty ji vez - meš, ty ji vez - meš,

sein, hier ent - schei - det er al - lein, er al - lein, hier ent -
sám, ze - nu on si zvo - lí sám, zvo - lí sám, zvo - lí,

doch nur ich al - lein! (ah)
ni - - kdy se ne - dám! (odejde)

doch nur ich, ja ich al - lein, al - lein! (ah)
na to se, na to se po - dí - vám! (odejde)

schei - det nur er al - lein, al - lein!
ze - nu on si zvo - lí sám, on sám!

4 Scene. Klaus. Später Emma und Agnes.

Výstup 4. Řeřicha. Později Lenka a Říhová.

Allegro.

Klaus. Řeřicha.

Haha, Haha!
Haha, Haha!

Der Va - ter weiss es schon für - wahr!
Ted' to kmo - tří - ček už ví!

Meno mosso.

Auch der Mut - ter Agnes wird es bald nun klar.
Hned se ta - ké kmotra o tom pře - svěd - cí.

Mit der Toch - ter naht sie schon in Zank und Streit:
Hle, již s Lenkou v hád - ce při - chá - zí ted' sem.

das ist ein Hoch - genuss für mei - - ne We - nigkeit! (Skrýje se)
co si ty po - vědí, též si poslechnem.

Moderato.

Emma. Lenka.

Agnes. Říhová.

Emma. Lenka.

Ich sage „nein,“ lie-be Mutter! Und ich „ja,“ das merke dir! Wer sich vermählt, wählt den Freier,
Po-vídám vám, že já nechci! Na tom dost, že to chci já! Kdo se vdává, ten též vo-lí,

Con Fado.

ja, so war es im-mer hier!
tak se mně to as-poň zdá!

Agnes. Říhová.

Emma. Lenka.

Du warst stets ein thörichtMädchen! Bin es jetzt nicht mehr!
Ty jsi a-le hlou-pé děv-če! K to-mu chy-trá přeč!

Agnes. Říhová.

Ei-nen hüb-schen, bra-ven Frei-er fin-det man nur schwer.
Zvo-lit mu-že po-rád-né-ho ne-ní snad-ná věc.

Kurz und gut, in drei Wochen, wenn nicht früher gar, führt der junge
 Z krátka, dobre, o-de dneška za tři ne-dě-le To-ník te-be

Emma. Lenka.

Ot-to Wer-ner dich zum Al-tär! Wer sich als Bräu-ti-gam
 sou-se-do-vic kol-tá-ri ve-del Ko-ho za man-že-la

stellt bei uns ein, der muss nach mei-nem Sinn we-nig-stens sein;
 mám já si vzít, to-ho přec mu-sím, ach, též rá-da mít;

wer sich als Bräu-ti-gam stellt bei uns ein, der muss von Al-len mir am
 ko-ho za man-že-la mám si já vzít, to-ho přec mu-sím, ach, též

lieb-sten sein, der muss mir von Al-len am lieb-sten
 rá-da mít, to-ho přec mu-sím ach též rá-da

Più mosso.

Emma. Lenka.

sein!
mít!Lie - be ist
Lá - ska,ta

Agnes. Říhová.

Dummes Zeug, Alfan-zerei-en, Lie-bes-i - de-a-le!
Bláz-ní by - li, kor-dy mē-li, k če-mu lá - skytřeba?

Più mosso.

Moderato. (tempo I.)

Emma. Lenka.

Agnes. Říhová.

nö - thig zu der E - he, wie das Brod zum Mah - le.
je pro man - želství, co pro o - bēd chle - ba!Schweig' mir stil - le! ist ermorgen
Ti - cho, pra - vím! a když zítřa

Emma. Lenka.

zu Be - su - che hier. — Ja für wahr, ein net - tes Korb - chen kriegt er dann von mir!
To - ník při - jde k nám — Krás - ný ko - šík, na mou vě - ru, já mu ji - stě dám!

Agn. Říh.

Em. L.

Agn. Říh.

Em. L.

Ei - nen Korb?
Koš mu dáš?Werden se - hen!
U - vi - dí - me!Heira - the ihn!
Vezmeš si jej!Wird kaum gehen!
Vy - ří - dí - me!

Agnes. Řihová.

Klaus. Řeřicha.

53

Du musst, da-für sor-ge ich al-lein. Da-für sorget sie al-lein!
 Mü-sis, o to já se po-starám. O-na prý se po-sta-rá!

cresc. e string. *mf*

Emma. Lenka.

Ich und müssen! das wollen wir noch sehn!
 Já že musím? ko-ší-ček mu dám!

Più mosso.
Klaus. Řeřicha.

Agnes. Řihová.

Ei-nenKorb kriegt er von ihr, Nie-mandwolt' es glau-ben mir. Wie ich will, so muss es sein,
 Ko-ší-ček mu Len-ka dá, už to kmo-tra, už to má. Na to já se po dí vám,

da-für sor-ge ich al-lein, du musst, du musst! ja da-
 na to já se po-dí-vám, mu-sis, mu-sis! o to

(Geht erzürnt nach rechts ab)

für sorg'ich al-loin! (Odejde v pravo rozhněvána)
 já se po-starám!

p *cresc.*

54 **5. Scene.** Emma allein.
Výstup 5. Lenka sama.
Allegro assai.

Ja, das soll - te mir noch feh - len, ja, das soll - te mir noch feh - len,
 Na to bych se po - dí - va - la, na to bych se po - dí - va - la,

mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht dürf - te wä - - len;
 a - bych já si to - ho vza - la, jež jsem sa - ma ne - vy - bra - - la; *ritard.*

ja, das soll - te mir noch feh - len, ja, das soll - te
 na to bych se po - dí - va - la, na to bych se

pp a tempo *pp*

mir noch feh - len, mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht dürf - te wä -
 po - dí - va - la, a - bych já si to - ho vza - la, jež jsem sa - ma ne - vy - bra -

ritard. molto *cresc.*

- len! Ja, das soll - te
 - la! Na to bych se

ritard. molto *a tempo* *pp a tempo*

mir noch feh - len, ja, das soll - te mir noch feh - len,
 po - dí - va - la, na to bych se po - dí - va - la,

mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht
 a - bych já si to - ho vza - la, jež jsem sa - ma

dürf - te wä - - len!
 ne - vy - bra - - la!

Ot - to wär' kein
 To - nk ar - ci

ü - bler Frei - - er, Al - les schätzt ihn hoch und
 tak zlý ne ní, ce - lá ves jej vel mi'

theu - er, ja, man lobt ihn un - ge - - heu - - er,
ce - ní, že - nich ne tak k za - - ho - - ze - - ní,

ja, man lobt ihn un - ge - - heu - - er!
že - nich ne tak k za ho - - ze - - ní!

pp

ritard.

Doch ich las - se mich nicht zwingen, doch ich las - se mich nicht zwingen, niemand soll es
Pri - nu - ti - ti však se ne - dám, pri - nu - ti - ti však se ne - dám, a na to se

pp

je ge - lin - gen, so mein Ja - wort zu er - rin - - gen!
přec po - dí - vám, ko - mu ru - ku, srd - ce za - - dám!

pp

ritard.

Wird der Rech - te mir er - scheinen, wird der Rech - te mir er - schei - nen, dann sag' ich „nun
Pri - nu - ti - ti však se ne - dám, pri - nu - ti - ti však se ne - dám, a na to se

fz

fz fz *ritenuto molto*

ist's im Reinen, Lie-be mö-ge uns ver-ei- - - - - nen!
 přec po-dí-vám, ko-mu ru-ku, srd-ce za-dám!

fz fz *ritenuto molto*

a tempo

Wird der Rech-te mir er-schei-nen, wird der Rech-te mir er-schei-nen,
 Při-nu-ti-ti však se-ne-dám, při-nu-ti-ti však se-ne-dám,

a tempo

pp

And. *And.*

dann sag' ich „nun ist's im Rei-nen, mö-ge Lie-be uns ver-ei- -
 a na to se přec po-dí-vám, ko-mu ru-ku, srd-ce za-

nen!
 dám!
 Più mosso.

6. Scene. Emma. Klaus.
Výstup 6. Lenka. Řeřicha.

Klaus.
Řeřicha.

Allegro.

Lie - be
Proč tak

Recit.

Emma, was stehst du hier aller Freu - de bar? Ist's Furcht viel.
Lenka zarmou.ce.na stojí smut - nè, ach? Na - po - sied

leicht vor dem ne.en Schwie - ger - va - - - ter gar?
má před bu.doucím ta.tínkem svým strach?

Poco meno mosso.

Emma. Lenka.

Ha - be kei - nen, der Herr Pa - the treibt nur Scherz mit mir!
Mat.ku mám jen, pan kmo.tří.ček rá - čí žer - to - vat!

Poco meno mosso.

Was nicht ist, kann werden.
Nu, co ne - ní, mů - že

Ach, ihr fa - selt,-
Kmo-tr bláz-ní!

ich ver.sich'-re euch auf
Já vás vě - ru u - ji -

Kind, das mer-ke dir!
vždycky je-ště být!

Nicht in's Lee-rel
Po.chy - bu - ji!

Klaus. Řeřicha.

Eh - - rel
šťu - - ji.
leggiero

Nun, wohlan!
Nu - že, dobrá,

hö-re doch nur!
poslyš mne jen!

Dei-ne Mut-ter
Vid', že mat-ka

will, ich glau - - be,
tě vy - zva - la,

heut' o - der morgen,
dnes či vše-ra,

wohl verstanden,
to je jed-no,

brin-gen dich unter die Hau-be,
a - bys ty se již provda-la.

heut' o - der morgen, wohl verstan - den, brin - gen dich unter die Haube.
 dnes či vče - ra, to je jed - no, a - bys ty se již provda.la?

Emma. Lenka.

Klaus. Řeřicha.

Zu dem jungen Ot - to Wer - ner woll - te sie mich heute zwin - gen. Siehst du, Mädchen, siehst du,
 K sou - se - do - vic To - ní - ko - vi při - nu - ti - ti dnes mě chtě - la. Nu - tit te - be? Proč to

Emma. Lenka. Klaus. Řeřicha.

Mädchen, mit dem Plan will durch sie drin gen. Pa - the! Merkst du nicht, was sie
 či - ní, kmotra do - bre to vě - dě - la. Kmo - třel! Nic ti ne - na - pa -

Gar kei - ne Spur!
 Vě - ru, že ne!

will?
 dá?

Hör' nun ganz in der Still!
 Slys, co v úmyslu má.

Du hast einen harten
 O - na ví, že tvrdou

Schä-del, bist un-begsam wie ein Mann, und sie weiss, dass man dich zwingen
hla - vu, vel - mi tvr - dou hla - vu más, z nu - ce - ní že na - tom svè - tè

Emma. Lenka.

nie zur Hei - rat kann: Ja, so ist es, ei - nen Schüdel hab' ich, wie ein
nic ne u - dě lás. A - no, vě - ru, hla - vu tvr - dou, vel - mi tvr - dou

Klaus. Řeřicha.

Mann, ihr wisst, dass man mich nicht zwingen kann. Da - rum wollte sie dich zwingen
mám, z nu - ce - ní já nic ne u - dě - lám. Pro - to je - nom nu - ti - la tě

gar so schlau und fein, den genannten Ot - to Werner auf der Stell', auf der Stell' su freih;
a po bá - da - la, bys Tb - ní - ka sou - se - do - vic za mu - že, za mu - že vza - la;

Denn, dass du ihr nicht ge - hor - chest, das wuss - te sie ja ganz ge -
 ne - bot' že se ne po dro - bíš, ne - bot' že se ne - po - dro -

Red. *Red.* *Red.* *Red.* *Red.* *Red.*

nau, das wusste sie ge - nau, oh, uns' re lie - be Pa - thin ist gar schlaui! Zu we - nig
 bíš, přesvěd - če - na je, ó, ta na - še kmotra vě - ru chy - trá je! A co by

dinin. *p*

Emma. Lenka.

klar ist mir die Gesicht'! Nein, nein, nein,
 tñm do - cí - li - la? Ne, ne, ne,

Du begriffst es noch immer nicht?
 Tys to je - ště nepo - chopi - la?

nein!
 nel

Ich seh's schon ein!
 O, je - mi - nel

Nun hö - re denn:
 Te - dy slyš jen:

die Pa - thin
 kmo - tra há -

meint, dass dich Lie-be mit ihm ei-net. O, der ist mir nicht ge-
 dá, že máš Ton-du tro-chu rá-da. To však žád ná prav-da

Klaus. Řeřicha.

fähr-lich! Das ist ja auch leicht er-klärlich! Klug ist er
 ne-ní! Ta-ké snadno k po-cho-pe-ní. O-škli-vý

Viel Düm'm'-re hab' ich schon ge-
 Nu, znám hlou-pé vše-li-ja-
 nicht, je, auch nicht schön,
 hlou-pý ta-ké,

seh'n! kél *f* *be* Habt ihr
 To jsou
 schief die Na-se, lang die Oh-
 nos má kři-vý, u-ši dlou-
p *sp*

Ra-che ihm geschwo-ren?
po-mlu-vy jen pou-hé!

ren,
hé,

auch hinkt er tüch-tig,
sil-ně šmat'há,

schielt nicht min-der-sil-há hez-ky-

Emma.
Lenka.

Klaus. (stellt sich verwundert.)
Řeřicha. (sličným udivením)

Moderato.

Emma. (verlegen.)
Lenka. (v rozpacích)

Das sind Plaudere'n für Kinder!
Sa-mé je-nom ple-sky tre-sky!

Du vertheidigst ihn ja noch!
Proč pak se ho u-jí máš?

Es

Moderato.

Klaus. Řeřicha.

Ist ja Eu-er Nef-fe doch!
Kmo tří-nek to pře-ce-váš!

Sagst du, Mädchen, schliesslich „nein“
Te-be chce se zba-vit tak,

Più mosso.

Emma.
Lenka.

Kl. Řeř.

kann sie selbst dann um ihn fre'i'n.
by jej vza-la sa-ma pak.

Wer?
Kdože?

Die Pathin!
Kmotra!

Meno mosso.

Emma. Lenka.

Meine Mutter? ach lieber Herr, was fällt euch
Že moje matka? i, co pak vám to na - pa -

Tempo I.

ein?
dá?

Klaus.
Řeřicha.

Glau - be mir's, o lie - - be Em - - mal denn ich
Spo - leh - ni se, Len - - ko mi - lá! prav - - du

Emma.
Lenka,

Klaus.
Řeřicha.

ir - - re kaum. Ich weiss nicht, ob ich's wirklich hö - re, oder ist's ein Traum. Die
mlu - - vím jen. No - vím, zda - li do - bre sly - sím, či je - li to sen. Však

Pa - thin weiss nicht, was da ge - - schieht, du magst ihn ja gar nicht,
 proč jen kmo - tra se Len - ky bo - jí, vždyt ta o To - ní - - ka

dimin. *pp.*

Emma. (gezwungen lächelnd.)
 Lenka. (s nuceným úsměvem.)

wie man sieht!
 přec ne - sto - jí!

Das ist doch klar, wer nur dran zweifeln kann,
 Však to se ro - zu - mí sa - mo se - bou,

pp.

Meno mosso.

Kl. - Reř.

wir wer - - den doch nicht strei - ten um den Mann!
 dce - - ra a mat - ka přít se ne - bu - dou!

Das ist doch
 Však to se

mf.

klar, wer nur dran zwei - feln kann,
 ro - zu - mí sa - mo se - bou,

ihr wer - det doch nicht strei - ten um den
 dce - ra a mat - ka přít se ne - bu -

ritard. *rit.* *p.*

Andante.

Emma. - Lenka.

Mann.
 dou.

Immer kla - rer wird die Sa - che,
 V hla - vě se mi rozbřeskuje,

pp. *And.* *And.* *And.*

ganz klar, in der That,
ted' si po-zor dám,

we - he mel - ner lie - ben
a - le bè - da pa - ní -

Mut - - ter, we - he, we - - - he,
má - - mè, a - le bè - - - da

spin-net sie da - bei ei - nen Ver -
pa - ní - má - mè, až vše vy - pá -

rath!
tráml

Klar wird die Sa - che, ganz klar, und ver - stánd - - - lich,
V hla - vě se, v hla - vě se, jí roz - bře - sku - - - je,

immer drohli - ger auch in der
ted' si po - zor, ted' si po - zor

Im - - mer kla - - rer wird die
V hla - - vě se mi roz - bře -

That!
dá,

we - - he, we - - he,
a - - le bè - - da,

we - he ih - rer lie - ben Mut - ter,
a - le bè - da pa - ní - má - mè,

Sa - - che, im - mer schö - - - ner in der That!
 sku - - je, ted' si po - - - zor, po - zor dām,

we - - he, we - - - he, we - he ih - rer lie - ben Mut - ter, spin - net sie Ver - -
 a - - le bě - - - da, a - le bě - da pa - ní - má - mě, až vše vy - - pá - -

Red.

we - he meiner lie - ben Mut - ter, we - he mei - - - ner, we - he meiner lie - ben Mut - ter,
 a - le bě - da pa - ní - má - mě, a - le bě - - - da, a - le bě - da pa - ní - má - mě,

rath,
 trá,
 we - he a - ber, we - he, we - he ih - rer lie - ben Mut - ter,
 a - le bě - da, bě - da, a - le bě - da pa - ní - má - mě,

dimin.

Red.

pp
 we - he, we - - he, spinnet sie da - bei Ver - rath!
 a - le bě - - da až to všechno vy - pá - trám!

spin - net sie Ver - rath!
 až vše vy - pá - - - trá! Im - mer kla - rer wird die Sache für die in der
 V hla - vě se jí roz - bře - sku - je, ted' si po - zor

pp

Red.

Im-mer kla-rer wird die Sache für mich in der That!
 V hlavě se mi roz-bře-sku-je, ted' si po-zor dám,

That!
 dá,

we-he ih-rer lie-ben Mutter, spinnet sie Ver-
 a-le bë-da pa-ní-má-mě, až to všechno

legato

Red.

we-he mei-ner lie-ben Mut-ter, spin-net sie Ver - - rath!
 a-le bë-da pa-ní-má-mě, až to vy-pá - - trám!

We-he
 A-le

rath!
 vy - - - - pá - - - - trám!

*legatissimo
 dimin.*

we-he,
 bë-da,

spinnet,
 až to,

spinnet
 až to

sie Ver - rath!
 vy-pá - trám!

We-he, we-he,
 A-le bëda,

we-he ih-rer lie-ben Mutter, spinnet sie Ver - rath!
 a-le bë-da pa-ní-má-mě, až to vy-pá - trám!

pp

Recit.

Muss nun ge-hen- gu-ten Mor-gen!
Mu-sím do-mů, kmo-tře mi-ly!

Recit.

Lie-bes Mäd-chen, sei nur klug!
Pü-jdu ta-ké, dí-tě mé.

Macht euch d'rü-ber kei-ne Sor-gen!
Ne-dě-lej-te si sta-ro-stil

(Ab)
(Odcjde)

Ich hab' der eig'-nen schon ge-nug!
Chra-níž Pán Bůh, mám já své!

Emma geht scheinbar fort, kehrt jedoch allsogleich zurück.
Lenka dělá, jakoby šla domů, když však kmo-tr zajde, vráti se.

f *dimin.*

sp *p* *pp*

7. Scene. Emma.
 Výstup 7. Lenka.
 Allegretto quasi Andantino.

Emma. Lenka.

Wie ist denn mir, wie ist denn mir?
 Jak jest mi jen, jak jest mi jen?

pp *mf*

Ped. *Ped.* *Ped.* *Ped.* *Ped.*

rit. *a tempo*

Thränenden Au - ges steh' ich hier, o, arme Em -
 Sl - zy se - de - rou vo - ko mi a tu - to vsrd -

rit. *a tempo*

pp *pp>*

- ma, was ist's mit dir? die Sehnsucht schleicht in's jun - ge Herz. — und füllt's mit
 - ci, v srd-ci mém se tou-hy bu - dí po - div-né, — a tu - to

p

poco ritard.

Qual und Schmerz, die Sehnsucht schleicht in's ar - me Herz und füllt's mit Qual — und
 v srd - ci mém se tou-hy bu - dí po - div - - né v pó - ci - tu ne - - zná -

poco ritard.

dimin.

Schmerz! Wie ist denn mir, wie ist denn mir?
 mém! Jak jest mi jen, jak jest mi jen?

pp

poco rit. *a tempo*

Frü - - her war's nie
 Dřív ne - by - - lo

poco rit. *a tempo*

pp

so traurig hier, frei lebt' ich oh - ne Plag';
 mi ni - kdy tak, zdál se mi ni - čím být,

Poco meno mosso.

nun ist's ganz an - ders, mein Herz, mit dir, seit ei - ne
 ted' však to ce - lé zvrá - - ce - no, co ji - ná

mf *dim.* *p*

molto ritard. **Allegro.**

An - dre ihn mag, seit ei - ne An - dre ihn mag.
 chce jej mít, co ji - ná chce jej mít.

pp molto ritard. *pp*

Was fühl' ich hier, was fühl' ich hier?
 Jak jest mi jen, jak jest mi jen?

dim. *pp*

Allegretto quasi Tempo I.

Ach, mein Herz pocht in mei - ner Brust, stark ist
 Srd - ce mé bu - ší v pr - sou mých, tak úz -

mp *pp* *pp* *mf*

— der Sehnsuchts - trieb, nun träum' ich schier von Him - mels - lust,
 - ko, div - ná věcl Ach, ny - ní se mi sko - ro zdá,

pp

ritard.

— nun träum' ich schier von Himmels - lust, ich glaub', ich hab' ihn lieb, ich glaub', ich
— ach, ny - ní se mi sko - ro zdá, že mám jej rá - da prec, že mám jej

p

ritard.

a tempo

hab' — ihn lieb. Was fühl' ich hier, was fühl' ich hier?
rá - - da prec. Jak jest mi jen, jak jest mi jen?

a tempo

pp *sp* *L.H.* *f* *dimin.* *pp*

red. *L.H.* *red.* *red.* *red.*

p *ritard.*

Nun träum' ich schier von Himmels - lust, — ich hab' ihn lieb, von
Ach ny - ní se mi sko - ro zdá, — ze mám jej rá - da,

ritard.

pp

red. *red.* *red.* *red.* *red.* *red.* *red.* *red.* *red.* *red.*

Più mosso.

Her - zen lieb! (Ab)
rá - da prec! (Odejde)

pp

red. *red.*

8. Scene. Otto. Klaus.
 Výstup 8. Toník. Řeřicha.
 Allegro giusto.

Otto. Toník. Klaus. Řeřicha.

Das ist ja doch gar nicht möglich!
 A - le, to prec možná není!

So ist's, glaube mir,
 Věř mi, namoučest,

so ist's, glaube mir!
 věř mi, namoučest!

Otto. Toník. Klaus. Řeřicha. Otto. Toník.

Denkt nur, Emma und mein Vater! Wahr ist's, sag' ich dir!
 Ta - tik, Lenka, to je k smíchu! Sva - tá prav - da jest!

Hin - ter's Licht wollt'
 A mne tak - to

Klaus. Řeřicha. Otto. Toník.

er mich führen. Durch den gutgespielten Zwang - Das glaub' ich nicht mein Le - ben
 chtěl se zbavit! A - no, a - no, nu - ce - ním! To - tě sot - va ku - vě - ře -

Klaus. Řeřicha.

lang.
ní! Was kann er da - bei ver - lieren?
Věr mi, věr mi, co - ti díml!

Otto. Tonik. Klaus. Řeř. Otto. Tonik. Klaus. Řeřicha.

Und Em - ma? Willigt ein, willigt ein. Glaubt ihr, On - kel? So scheint es.
Nu, a Len - ka? Podá se, podá se. Vy my - slí - te? Ba, zdá se.

Otto. Tonik. Klaus. Řeřicha. Otto. Tonik.

Und die Mutter? Ist da - bei. Was soll gescheh'n? Mir ei - ner - lei!
A co matka? Ta je s ním. A co hod - lás? To ne - vím.

Klaus. Řeřicha. Otto. Tonik.

Ei - ne hübsche Stief - - mütter das! Ich dan - ke schön, ich
Budeš hez - kou mít ma - cechul Dě - ku - ji se,

dan - ke schön für al - le! Es taugt ja
 dě - - ku - - ji se pěk - ně! Ma ce chy

Klaus. Řeřicha.

Ge - fällt dir nicht die Em - ma?
 Ne - lí - bí snad se ti Len - ka?

Kei - ne was! Wer hät - te je - mals das ge -
 já rád ne - mám! Kdo by si to byl po - my -

dacht! slíll Klaus. Das muss doch einseh'n Je - der - mann.
 Reř. Nu, to pře - ce na - hléd - ne - tel

Ärgerts dich vielleicht zu sehr? Zu ver - hindern ist's nicht
 Snad že s tím ne - sou - hla - síš? O, to víc ne - pře - ka -

Meint ihr? Ve - de - re - mol!
 Že ne? U - vi - dí - mel

mehr! zíš! Glaub' mir! Ve - de - re - mol!
 Ba, ne! U - vi - dí - mel

Moderato.

Dort kommt die Mutter Ag-nes her, ich
Hle, ta - mo matka při-chá-zí,

Moderato.

p

frag' sie, wie sich's ver - hält, was zu der ganzen Nar - retei wird
pro - mluvím si s ní hned a povím, co by Len - či - ně té

Dort kommt die Mutter Agnes her,
Hle, ta - mo matka při-chá-zí,

er fragt sie, ja, er
chyt - ne ji ji - stě,

sa - gen einst die Welt; _____ ich frag' sie, wie sich's ver -
svat - - bě re - - kl svět: _____ pro - mluvím si s ní

fragt sie, wie sich's ver - hält,
chyt - ne ji ji - stě hned,

was zu der ganzen
a po - ví, co by

Nar - re - tei, Nar - re - tei sa - gen
Len - či - ně té svat - bě, co by

dolce
marcato

Red. Red.

hält, was zu der gan-zen Nar-re-tei, was zu der Nar-re-tei sa - gen
 hned, a po-vím co by Len - či - ně té svat - bě, co by té svat - bě

einst wird die Welt, was zu der gan - - - - - zen Nar-re-tei
 re - - kl svět, a po - ví co by Len-či - ně

pp

einst wird die Welt. A - dieu, On - kell
 re - - - - kl svět. A - di - é, strýčkul

einst sagen wird die Welt. Leb' wohl, mein
 té svatbě re - kl svět. S Bo - hem, To -

pp *triquillo* *pp*

A - dieu, A - dieu, On - - - - kell
 a - di - e, a - di - e, strýč - - - kul

Lieber! Leb' wohl, mein Lieber, leb' wohl, mein Lie - - - ber!
 nič - kul S Bo - hem, To - ničku, s Bohem, To - nič - - - kul

mf *dim.* *pp*

Allegro giusto.

Was wir ver- han- - deln werden jetzt, braucht Nie - mand zu
Co ted' budem spo - - lu u-mlouvat, to ne - mu - -

Was sie ver-handeln werden jetzt,
Co ted' bu-dou spo-lu u-mlouvat,

Allegro giusto.

p
Red.

hö - - - ren auf die Letzt', was wir da ver - han - deln werden jetzt,
si ni - kdo po-slouchat, co ted' bu - dem spo - lu u-mlouvat,

kann auch Em-ma hö-ren auf die Letzt',
to mu-sí též Lenka poslou-chat,

was sie da ver-handeln werden jetzt, kann auch
co ted' budou spolu u-mlouvat, co ted'

f
p
Red.

Nie - - mand braucht es wohl zu hö - ren, wohl zu hö - ren
to ne - mu - sí, to ne - mu - sí, ni - kdo, ni - kdo

Em-ma hö-ren auf die Letzt', kann Em-ma hö-ren auf die Letzt', ja, was sie werden da verhandeln,
bu-dou spo-lu u-mlouvat, to mu-sí Lenka po-slouchat, co bu-dou spo-lu ted' u-mlouvat,

p
Red.

auf die Letzt!
 po - - - slou - - - chat!
 kann auch Em-ma hō-ren auf die Letzt!
 to mu - sí též Len-ka po-slou - chat!
 Leb' wohl, mein
 S Bo - - hem, To -

pp
p
dimin.
ced.

Leb' wohl, mein On - kel!
 A - - - di - - é, strýč - kul
 Nef - fe!
 nič - kul

p
pp
ppp

(Klaus ab.)
(Reřicha odejde.)

9. Scene. Otto.
Výstup 9. Toník.
Allegretto.

Wie die zur Trau-ung mit ein-an-der geh'n,
 Pan-tá - ta Len - ku tak a by si vzal,

wahr-lich, das woll-te ich ein-mal doch seh'n,
 to bych se přec na to jen po - dí - val,

wahr-lich, das woll-te ich, wahr-lich, das woll-te ich ein-mal doch seh'n!
 to bych se přec na to, to bych se přec na to, jen po - dí - val!

ritard.

ritard.

molto tranquillo
a tempo

Sie so frisch, ju - gendlich, gar so alt er, — es frommt ihm der E - he-stand
 Tak mla dé dev-čát - - ko, tak sta - rý muž, ne - cha - ti on by mël

ppa tempo, molto tranquillo

so gar nicht mehr; sie so frisch, ju - gendlich, gar so alt er, es
 ze - ně - ní už; tak mla - dé děv čát - ko, tak sta - rý muž,

The first system of the musical score features a vocal line in G major with a treble clef and a piano accompaniment in G major with a grand staff. The piano part includes dynamic markings such as *p* and *f*, and is marked with *Red.* in several places.

frommt ihm der E - he - stand so gar nicht mehr!
 ne cha - ti on by měl ze - ně - ní už!

The second system continues the musical score with a vocal line and piano accompaniment. The piano part features dynamic markings like *f* and *pp*, and is marked with *Red.* and a star symbol.

Em - ma als Stiefmut - ter,
 Za mat - ku Len - ku mít,

The third system of the musical score includes a vocal line and piano accompaniment. The piano part has dynamic markings such as *fp*, *pp*, and *f*, and is marked with *Red.*

o nein, o nein!
 vztek by to byl!

The fourth system of the musical score features a vocal line and piano accompaniment. The piano part includes dynamic markings like *p* and *fp*, and is marked with *Red.* and a star symbol.

Da möcht' ich lie - ber ihr Gat - te doch sein, da möcht' ich
 Za - mat - ku Len - ku mlt, vztek by to byl! sko ro bych

pp *f*

wahr - lich doch, da möcht' ich wahr - lich doch lie - ber ihr Gat - - te
 sám se sni, sko ro bych sám se sni, sám se sni radš o - ze -

dim. *p*

sein!
 nil

f *con* *And.*

p

f *dim.* *pp*

10. Scene. Agnes. Otto. (Später Emma und Klaus.)
 Výstup 10. Říhová. Tonfk. (Později Lenka a Řeřicha.)

Allegro.

Otto. Tonfk.

Mut-ter Ag-nes, grüss' euch der Him-mel!
 Pa-ni ma-mo, Buh vás po-zdrav!

Allegro.

Agnes. Říhová.

Otto. Tonfk.

Dan-ke schön, auch dich, mein Lie-ber!
 Dě-ku-ji, a te-be ta-kél

Traurig seid ihr, ver-driesslich gar!
 Jste ňák smut-na, za-ra-že-nal

Agnes. Říhová.

Otto. Tonfk.

Vie-le Sor-gen hab' ich, für-wahr!
 Mám sta-ro-sti vše-li-ja-ké.

Die Sor-gen
 Sta-ro-sti

sind ganz unnütz hier, das glaubet mir, das glaubet mir!
 ty zby-teč-ny jsou, to věr-te mi na du-ši mou!

Agnes. (überrascht.)
Rihová. (překvapena.)

Wie meinst du das? Er-klü-re mir, wa-rum sind sie ganz un-nützlich hier?
Že zby-teč-né? ne-ro-zu-mím, co tím chceš říci; vě-ru ne-vím!

Otto. Tonfk.

Wa-rum denn nicht?
Na ví-ru mou-
Soll ich's sa-gen? Schlimme Nach-richt ist es für euch.
Že ne-ví-te? Te dy zví-te zprá-vu snad zlou.

Ich ha-be einen ge-heimen Plan?
Já že mám ji stý taj-ný plán,
Ihr ha-bet ei-nen ge-heimen Plan,
Vy má-te ji - stý taj-ný plán,
es liegt euch viel, ja sehr viel
jak z voj-ska ná-ký vel-ký

es liegt mir viel, ja sehr viel dran?
jak z voj-ska ná-ký vel-ký pán?
dran.
pán. Ich

weisse, was ihr wollt mit der Em - ma und ich sag' es euch vorher,
 Vím, co sLen-kou ob - mý - šl - te a na - před vám po - ví - dám

merkt's euch: Ich, der Ot - to Wer - ner, ich er - laub' es nim - mer -
 já že, Vá - vro - vic já Ton - da, sou - hlas ni - kdy svůj ne -

Agnes. Říhová.

mehr!
 dám!

Wirklich? wirklich? weshalb denn wohl?
 Jak - že, ne dás? A - le proč pak?

Sie ist ja ein braves Mäd - chen, wird am En - de gar nichts daraus,
 Vždyt' je Len - ka po - řád - ná, ha - stroš ne - ní, ná - ký groš má,

Otto. Tonfk.

so weint sie sich die Augen aus!
 vy - plá če si oč - ka svál

Sie soll wei - nen um den Frei - er?
 že vy - plá - če? Pro ten sňa - tek?

ja, der stün-de schon da - für! Das gan - ze Dorf, der gan - ze
Ten by jí tak za to stáll! Ce lá ves, ba ce - lý

(Im Hintergrunde erscheint Klaus mit Emma.)
(V pozadí se objeví Řeřicha s Lenkou.)

Agnos.
Říhová.

Sprengel müste drü-ber la - - - chen hier! So, warum denn? O, da irrst du:
o kres by se to-mu je - - - nom smál! Smál, a proč pak? To se mý-líš,

Klaus.
Řeřicha.

Siehst du, wie sie charmi-ren
Vi-díš, jak se unlouva-

dim.

Emma. Lenka.

O weh, o weh, 's ist aus mit mir!
Ne, ne, ne, ne, tot' hroz-ná věc!

Im Ge-gen-theil, man wür-de drü-ber la - chen, wenn es nicht zu Stan-de kä-me;
ba na - o - pak smál by se, kdy - by z to - ho, kdy by z to - ho nic ne - by - lo,

hier?
jí?

ja man wür - de spüt - teln, la - chen dann noch mehr! Ob die Leu - te drü - ber
pak by spí - še, pak by spí - še smál by se. At' se smè - jou, at' se

spüt - teln o - der la - chen, da - rum ist mir gar nicht, gar nicht bang, denn in
smè - jou, či ne - smè - jou, to po - rád, po - rád nic ne de lá; do ta

sol - chen ern - sten Sa - chen dul - det Niemand, Nie - mand ei - nen Zwang.
ko - vých vě - cí těž - ko, těž - ko nu - ti - ti se člo věk - dá.

Agnes. Řihová.
Mei - ne Em - ma wird sich fü - gen, mag's ihr schei - nen noch so
Vždyt' pak Len - ka dá si ři - ci, tre bas ny - ní od pí -

graus; wenn sie's reiflich ü - ber - le - get, wird sie froh sein, und am En - de
rá; až u - vá - ží, rozmy slí se, až u - vá - ží, rozmy slí se,

a tempo

wird noch ei-ne Hochzeit draus!
bu-de-rá-da, že se vdá.

Otto. Tonfk.

Em - ma ist da - ge - gen? O, da muss ich auch so
Len - ka že od - pí - rá? O, tot' pře-roz-koš - ná

a tempo

espressivo

gleich für die-se Neu-ig-keit herzlich um - ar - - - men euch, um - ar - men
věcl za tu - to no - vi nu vě - - ru o - - be - jmout vás mu - sím

marc. *f*

Emma.
Lenka.

Heil'ge Jungfran, ich — ver-ge-he, ist's ein Traum, was ich da
Sva-tá pan-no, já — tu omdlím, o, tot' rá - na, to je

euch. (Umarmt Agnes.)
hned! (Obejme Ríhovou)

Klaus. Ha, das passt für mei-nen Zweck,
Reřicha. Hro-me, co to zna-me-ná?

se - he?
hrů - zal,
Agnes. Říhová.

Es freut dich wirk - lich, oh - ne Spass? Du mein
Te - be o prav - du to tě - ší? O, můj

Otto. Toník.

er umarmt sie hier ganz keck!
on ji vskut - ku ob - jí - má!

Könn't ihr da noch fra - gen?
Nu, snad pře - ce vi - dí - te?

p dimin.

Him - mel, ar - me Em - ma!
Bo - že, o, má Len - ka!

(Agnes und Otto nach
verschiedenen Richtun -
gen ab.)

(Klaus und Emma treten vor.)
(Řeřicha postoupí s Lenkou
v před.)

Ihr müsst es ihr auch sa - gen!
At' jí to jen po ví - tel

(Říhová a Toník odejdou
každý jnou stranou.)

dim. pp

Klaus.
Řeřicha.

Emma.
Lenka.

Nun was sagst du, mein lie - bes Kind? Pa - the, das ist wirk - lich gar zu viel!
Nu, co ří káš, mi - lé dí tě mé? Kmo - tře, ach, to' vě - ru ha - neb - né!

ppp pp

Ja, die Wahrheit sagt' ich e - ben dir; ihr Be - nehmen war längst verdäch - tig mir!
 Vi - čís, prav - du jsem ti po - vě - děl; on ze chce ji, však jsem ne - vě - děl!

Emma.
 Lenka.
 Die - ser Ot - to, was fällt ihm nur ein!
 O, ten To - ník, co mu na - pa - dá!

Klaus. Řeřicha.
 O die Mut - ter!
 Chtít mou mat - ku!

Dei - ne Mut - ter wird es schon be - reu'n, ja, die wird's be -
 O, však bu - de py - kat mat - ka tvál je - ště ji ne -

Es darf nicht sein! (für sich.)
 To stát so ne smí!

reu'n, ja, die wird's be - reu'n! Ein - gebrocht is's fein!
 má, je - ště ji ne - mál Bud' to sta rost tvál

Più mosso.

(für sich.) Trefflich ist mein Plan,
(sīranou) Ce - sta má je do - brá,
Più mosso.

ja, das kann uns ret - ten! Dass sie ihn jetzt schon mag, dass sie ihn
do - brá na mou ku - šil že ho ted' rá - da má, že ho ted

jetzt schon mag, will ich wetten, will ich wet - ten, will ich
rá - da má, vsadím du - ši, vsa - dím du - ši, vsa - dím

wet - - - - ten!
du - - - - šil

Meno mosso. Emma. Lenka.

Meno mosso. Ich will's ver - hin - - dern, so gut ich kann, so gut ich
 Však já to paň - má - - mě pře-ka-zím přeč, pře-ka-zím

kann! Das wär' für mei - ne Mut - ter gar kein
 přeč! To by tak, to by tak mi by - la
 Klaus. Řeřicha.

Sieh, der Pa - the kommt schon her von sei - nem Flur, wo
 Kmo - tr Vá - vra, hle, při - chá - zí pa - tr - ně sem;

pas - sen - der Mann, kein pas - sen - der Mann!
 he - zoun - ká věc, he - zoun - ká věc!

fin - - de ich den Ot - - - to nur, wo fin - de
 ted' je - nom, ted' je - nom, ted' je - nom, kde To -

pp

ich den Ot - to nur!
 ně - ka na - lez - - nem!

(Ab.)
 (Odejde.)

11. Scene. Emma, Werner. Später Otto und Klaus.

Výstup 11. Lenka, Vávra. Později Toník a Řeřicha.

Allegro, quasi listesso tempo.

Werner. Vávra.

Ei, die Em - ma, und so ver - tieft in Ge - dan - ken hier!
Aj, hie, Len - ka! o čem pak jen ta - dy pře - mí - tá?

Un poco meno mosso.

Emma. Lenka.

Möch - te wis - sen, was der lie - be Gott be - schee - ret
Ko - ho a - si za man - že - la do - bry! Bůh mi

Werner.
Vávra.

mir? Da seh mir Ei - ner! So willst du doch, nun das
dá? Aj, aj, vi - dal! chut' je ta - dy, nu to

Für die Freu - de
Za tu ra - dost

frent mich, nun das frent mich sehr!
ra - dost, nu to ra - - dost máml!

f *sp*

Im Hintergrunde erscheint Klaus mit Otto.
V pozadí vyjde Reřicha s Toníkem.

dank ich euch, mich freut es nim - mer mehr.
dě - ku - ji já z pl - na srd - ce vám.

Klaus (zu Otto)
Reřicha (k Toníkovi)

Wirst gleich sehn,
U vi - diš, wie sich's ver -
zda prav - du

p

Otto. Toník.

Ja, das wer - den wir gleich ge - hen, ja das wer - den wir gleich se - -
A - no, to hned u - hlí - dám, a - no, to hned u - hlí - dá - -

hält.
mám.

f *legato*

hen.
me.

Werner. Vávra.

Hast du dir schon, hast du dir schon ir - gend ei - nen Frei - er
Zda - li pak jsi, zda - li pak jsi ně - ko - ho již za - mi -

f *sp*

Ei, das wisst ihr, dass man oh - ne Lie - be sich nicht ver -
 To prec ví - te, ze bez lá - sky bych se ne - vda -
 ans - er - wählt?
 lo - va - la?

p *pp*

Red.

mählt!
 la!

Otto. Tonfk. Ja, mein Gott, das ist ja schwer zu
 To - je tész - ko, tész - ko po - vė -

Werner. Vávra. Ich ver - ste - he ihm schwer.
 (streichelt Emma an der Wange) Ne ro zu - mím nic.
 (vezme ji za bradu)

Nun, wer ist der glück - - li - che Mann? Klaus. Reřicha.
 Nu, a kdo pak jest ten štasť - ný?

Da - für siehst du, da - für siehst du
 Za to vi - díš, za to vi -

pp

sa - gen!
 dí - til

Mein lie - - bes Kind, o, sag' es mir, ich bit - te dich!
 Ne - o - stý - - chej se, dce - run - ko, po - vėz smė - le jen!

mehr!
 víc!

p

Red.

Emma. Lenka.

Fragt nicht wei-ter, ich kann nichts sa-gen, denn ich schä-me mich.
 Já se sty-dím, na mou vě-ru, ne-chce to jít ven.

(Emma schmiegt sich an Werner.)
 (Lenka Přitulí se k Vávrovi.)

Otto. Tonfk.

Wie er schön ihr
 Ten se k Lence

Werner. Vávra.

Sei nicht kin-disch, lie-bes Mäd-chen!
 Nu, je - nom se ne - o - stý-chej!

Emma. Lenka.

S'ist halt ei-ne schwe-re Sa-chen!
 I - nu, je to přeč jen těž-kél.

thut!
 mál

O, welch ei-ne Wuth!
 Vztek mě po-pa-dál.

Werner. Vávra.

Num, so
 Nu - že,

Schliess' die Augen,
 Za - vři o-či,

sprich nur wei-ter!
 mluv jen smě-lel

(schliesst die Augen)
(zavře oči)

mag's geschehn!
slyš - te již!

Ja so wird es
Pů - jde to tak

pp

Gelt, so geht es schon viel leicht-er.
Vid', že to jde mno-hem lé - pe?

geh!
spíš!

Klaus.
Reřicha.

Nun, was sagst du, lie - ber Ot - to?
Nu, co ři - káš, můj To - nřc - ku?

sf *cresc.*

Otto. Tonřk.

Ho's der Hen-ker schon!
Das to všechno vem!

Quasi Recit.

Geht es dir so sehr zu Her-zen?
My-slił jsem, že ti vše jed-no!

sf

Emma. Lenka.

Sprecht nicht mehr da - von! Werner. Vávra.
Vždyť já chlad-ný jsem!

Es ist eu - er
To-ník váš to

Num mein Kind, wer ist der Anserwähl - te?
Nu - že, ten, jenž se ti za - lí - bil?

pp

Listesso tempo.

Sohn!
jest.

Werner (freudig)
Vávra (radostně)

(umarmt sie)
(objímá jí)

Listesso tempo.

Mäd - chen, du bist ja ein En - - gel, ja das seh' ich schon!
Hol - ka, ty jsi ku - lí - bá - - ní, věř mi, na mou čest!

Otto. Tonfk.

Schändlich ist es ganz und gar!
A - by hrom do to - ho bill

Klaus.
Reřicha.

es ist wirk - lich,
to bych ne byl,

Stil - le, ge - hen wir,
Ti - cho, pojed' - me již,

stil - le, stil - le, stil - le,
ti - cho, ti - cho, ti - cho,

es ist wirk - lich, schier un - glaub - lich!
to bych ne - byl, ni - kdy vě - řil!

(ab mit Otto)
(odejde s Růžkou)

ge - hen wir!
pojed' - me již!

Jetzt — ist al - les klar,
Ted' — to a - le vš,

jetzt ist al - les klar.
ted' to a - le vš.

Emma (für sich)
Lenka (pro sebe)

Ich dach-te schon, er wer-de sich gar nicht drü-ber freuh!
My-sli-la jsem, že ne-bu-de zád-nou ra-dost mí!

Emma. Lenka.

Werner (für sich)
Vávra (pro sebe)

Nun ist's
Ted' to

Ja wahr-haf-tig, nun kann ja schon bald die Hoch-zeit sein!
A já bál se, že ne-bu-de To-ní-ka snad chít!

klar, wir wol-len se - hen, was nun wird ge-scheh'n, was nun wird ge -
ví a u - vi - dí - me, co dě - lat hod - lá, co dě - lat hod -

Nun ist's klar, wir wol-len se - hen, was nun wird gescheh'n,
'ted' to ví a u - vi - dí - me, co dě - lat hod - lá,

scheh'n. Doch ich glau - - be, mit der Mut - - ter wird's so leicht nicht
lá. A - le zďá se, že paň - má - - na na - dě - ji ne -

was nun wird ge-scheh'n. Doch ich glau - be, doch ich glau - be, mit dem
co dě - lat hod - lá. A - le zďá se, a - le zďá se, že ted'

geh'n, wird's so leicht nicht geh'n; doch ich glau - be, mit
 má, na - de - ji ne - má; a - le zdá se, ze

Ot-to wird es auch schon geh'n, auch mit Ot-to wird es geh'n; doch ich glau-be, mit dem
 To-ník ři - ci si téz dá, ze ted' ři-ci si téz dá; a - le zdá se, ze ted'

mei-ner Mut - - - - - ter wird's so - - - - - leicht nicht
 pa ní má - - - - - ma na - - - - - de - - - - - ji ne - - - - -

Ot - to wird es auch schon geh'n, doch, ich glau-be, mit dem Ot - - to, mit dem Ot - to
 To - ník ři - ci si téz dá, a - - - - - le zdá se, ze ted' To - ník, ze ted' To - ník

geh'n.
 má.

wird es auch schon geh'n.
 ři - ci si téz dá.

12. Scene. Werner.

Výstup 12. Vávra.

Allegretto.

Ha ha! ha ha! Jung - fer Ei - geh - sinn in der Fal - le drinn,
Ha ha! ha ha! Pan - na Le - nič - ka, ta chce To - nič - ka,

ha ha ha! ha ha ha! Jung - fer Ei - gen - sinn in der Fal - le drinn,
ha ha ha! ha ha ha! Pan - na Le - nič - ka, ta chce To - nič - ka,

ha ha ha! ha ha ha! hal hal
ha ha ha! ha ha ha! Mein Herr Sohn zau - dert noch,
To - ní - ček vzpí - rá se,

a - ber ich krieg' ihn doch, ha ha ha! ha ha ha!
a - však on pod - dá se, ha ha ha! ha ha ha!

Mein Herr Sohn sau-dert noch, a - ber ich krieg' ihn doch, ha ha ha! ha ha ha!
 To - ní - ček vzpí - rá se, a - však on pod - dá se, ha ha ha! ha ha ha!

dass sie ihn will zum Mann, dass sie ihn will zum Mann, das wird ihm schmeicheln dann,
 že jej chce Len - ka mít, že jej chce Len - ka mít, mu - sí mu li - cho - tit,

dass sie ihn will zum Mann, das wird ihm schmeicheln dann, ha ha ha!
 že jej chce Len ka mít, mu - sí mu li - cho - tit, ha ha ha!

ritard. *a tempo*
 ha ha ha ha! Sie ist ein hüb-sches Kind, glücklich wer sie gewinnt! ha ha ha! ha ha ha!
 ha ha ha ha! O - na je děv - čát - ko, ho - to - vé pou - pát - ko, ha ha ha! ha ha ha!

ritard. *pp a tempo*

Sie ist ein hübsches Kind, glücklich, wer sie gewinnt, ha ha ha! ha ha ha!
o - na je děv - čát - ko, ho - to - vé pou - pát - ko, ha ha ha! ha ha ha!

pp
Cres.

Un poco più mosso.

Gut gespielt hast du hier, küsse dich selbst dafür, gut gespielt hast du hier,
Plá-nek náš do - brý byl, hned bych se po - lí - bil, plá-nek náš do - brý byl,

p

küsse dich selbst dafür! Ha ha! ha ha! ha ha! ha ha!
hned bych se po - lí - bil, Ha ha! ha ha! ha ha! ha ha!

ff

Un poco ritenuto.

Gut gespielt hast du hier, küsse dich selbst dafür, ja küsse dich selbst da -
Plá-nek náš do - brý byl, hned bych se po - lí - bil, hned bych se po - lí -

s

106 **13. Scene.** Die Nachbarinnen, Werner, Klaus im Hintergrunde.

Výstup 13. Sousedky, Vávra, Řeřicha v pozadí.

Listesso tempo.

für!
bill
Sopran. **CHOR der Nachbarinnen. Sbor sousedek.** (zu Werner)
(k Vávrovi)
Ha ha! ha ha! ha ha! Ei viel Glück, Herr
Ha ha! ha ha ha ha ha ha! Aj, sou - se - de,

Listesso tempo.

Bür - ger - mei - ster wer - den bald nun Hoch - zeit ma - chen! Ha ha ha ha!
pre - jem ště - stí kté ra - dost - né u - dá - lo - sti! Ha ha ha ha!

man be - kommt da, man be - kommt da viel zu la - chen! Ei viel Glück, Herr
smí - chu bu - de z to - ho je - ště víc než do - sti Aj, sou - se - de,

Bür-ger-meis-ter wer-deñ bald jetzt Hoch-zeit ma-chen, man be-kommt da, man be-
 prä-jem ště-sťí kté ra-dost-né u-dá-lo-sťi, smí-chu z to-ho bu-de,

kommt da viel zu la-chen dann, man be-kommt da, man be-
 bu-de z to-ho je-ště víc, smí-chu bu-de z to-ho

cresc.
 kommt da viel zu la-chen, man be-kommt da viel zu
 je-ště víc než do-sťi, smí-chu z to-ho bu-de

ff
 la-chen, viel zu la-chen! Ha ha ha ha ha ha ha!
 je-ště víc než do-sťi! Ha ha ha ha ha ha ha!

14. Scene. Werner und die Nachbarinnen (links), Agnes und die Nachbarn (rechts), Klaus (im Hintergrunde).

Výstup 14. Vávra a sousedky (vlevo), Řihová a sousedé (v pravo), Řeřicha (v pozadí).

Tenor. CHOR der Nachbarn.

Nach - ba - rin, wir gra - tu - li - ren, wer - det bald nun Hoch - zeit ma - chen,
 Aj, sou - sed - ko, pře - jem ště - stí kte ra - dost - né u - dá - lo - sti,

ha ha ha ha! man be - kommt da, man be - kommt da viel zu la - chen!
 ha ha ha ha! smí - chu bu - de z to - ho je - ště víc než do - sti!

Sopran.

Ei viel Glück, Herr Bii - ger - mei - ster wer - den bald nun Hochzeit ma - chen, ha ha ha ha!

Alt.

Aj sou - se - de, pře - jem ště - stí kte ra - dost - né u - dá - lo - sti, ha ha ha ha!

Tenor.

Nach - ba - rin, wir gra - tu - li - ren, wer - det

Bass.

Aj sou - sed - ko, pře - jem ště - stí kte ra -

man be - - kommt da viel zu la - chen dann, man be - - kommt da,
 smí - chu bu - de z to - ho je - ště víc, smí - chu bu - de
 bald nun, wer - det bald nun Hochzeit ma - chen, ha ha ha! man be - - kommt da,
 dost - né, k té ra - dost - né u - dá - lo - sti, ha ha ha! smí - chu bu - de

man be - kommt da viel zu la - - chen, wahr - lich viel zu la - - chen!
 z to - ho je - ště víc než do - - sti, je - ště víc než do - sti,
 man be - - kommt da viel zu la - - chen, wahr - lich viel zu la - - chen!
 z to - ho je - ště víc než do - - sti, je - ště víc než do - sti,

Agnes.
Rihová.

Werner.
Vávra.

Viel zu la - - chen?
Co je k smí - chu?

Viel zu la - - chen?
Co je k smí - chu?

Wollt ihr uns zum Stichblatt eu'-res Spot-tes wäh-len?
Ne-ro-zu-mím, co ten smích má zna-me-na-ti!

Wollt ihr uns zum Stichblatt eu'-res Spot-tes wäh-len?
Ne-ro-zu-mím, co ten smích má zna-me-na-ti!

Sopran.

Ha ha ha ha!

All.

CHOR.
SBOR.
Tenor.

Ha ha ha ha!

Ha ha ha ha!

Bass.

Ha ha ha ha!

non legato

1 2 1 3 2 1 3 5

p *ff* *f cresc.*

Auf zwanzig Mei - - len in der Run - de wird man sich da - -
Na dvacet mil bu - dou o tom, bu - dou o tom

Auf zwanzig Mei - - len in der Run - de wird man sich da - -
Na dvacet mil bu - dou o tom, bu - dou o tom

f *ff*

Agnes.
Řihová.

111

Werner.
Vávra.

Ist von der
Mlu-ví - te

Ist von der
Mlu-ví - te

von er - - zäh - len!

po - ví - - da - til

von er - - zäh - len!

po - ví - - da - til

Hei-rat hier die Re - de, nun, da ur - theilt ihr zu klein - lich!
snad o tom sňat - ku? Nu, ten pře - ce ksmí - chu ne - ní!

Hei-rat hier die Re - de, nun, da ur - theilt ihr zu klein - lich!
snad o tom sňat - ku? Nu, ten pře - ce ksmí - chu ne - ní!

Die - se Hei - rat,

Ksmí - chu je - sti,

Die - se Hei - rat,

Ksmí - chu je - sti,

ha ha ha ha! scheint uns viel zu un-wahr-schein-lich, die-se Hei-rat,
 ha ha ha ha! za to ne však ku - vě - re - ní, ksmí - chu je - sti,
 ha ha ha ha! scheint uns viel zu un-wahr-schein-lich, die-se Hei-rat,
 ha ha ha ha! za to ne však ku - vě - re - ní, ksmí - chu je - sti,

ha ha ha ha, scheint uns viel zu un-wahr-schein-lich! Schämt euch doch nur,
 ha ha ha ha, za to ne však ku - vě - re - ní! Styd' - te se přec,
 ha ha ha ha, scheint uns viel zu un-wahr-schein-lich!
 ha ha ha ha, za to ne však ku - vě - re - ní!

al - ter Sün - der! Schämt euch doch,
 sta - ry děd - ku! Styd' - te se,
 Schämt euch doch nur al - te Nür - rin! Schämt euch doch,
 Styd' - te se přec, sta - rá bá - bo! Styd' - te se,
 Schämt euch doch,
 Styd' - - - te se,

schäm't euch doch, al - ter Sün - der, al - ter Sün - der, schäm't euch doch!
 styd' - te se, sta - rý děd - ku, sta - rý děd - ku, styd' - te se!
 schäm't euch doch, al - te När - rin, al - te När - rin, schäm't euch doch!
 styd' - te se, sta - rá bá - bo, sta - rá bá - bo, styd' - te se!
 ihr al - - te När - rin, al - te När - rin, schäm't euch doch!
 präc, sta - - rá bá - bo, sta - rá bá - bo, styd' - te se!

cresc.

Wer hat so was je ge - se - hen, wir ver - trei - ben
 Kdo - tě jak živ sly - šel to jen, my vás od - sud
 Wer hat so was je ge - se - hen, wir ver - trei - ben
 Kdo - tě jak živ sly - šel to jen, my vás od - sud

p

euch von dan - nen, so was darf hier nicht — ge - scheh'n!
 vy - že - ne - me ze vsi na - ší na vždy cky ven!
 euch von dan - nen, so was darf hier nicht — ge - scheh'n!
 vy - že - ne - me ze vsi na - ší na vždy cky ven!

f *p*

Agnes. Řihová.

Seid ihr nár-risch, al-le Wet-ter! sagt, was fällt euch denn nur ein?
Bláz-ní-te, či zdá se mi to? Kte-rý ra-rach do vás vjel?
Werner. Vávra.

Seid ihr nár-risch, al-le Wet-ter! sagt, was fällt euch denn nur ein?
Bláz-ní-te, či zdá se mi to? Kte-rý ra-rach do vás vjel?

The musical score consists of two vocal staves (treble and bass clef) and a piano accompaniment (grand staff). The key signature has one flat (B-flat). The tempo is marked 'Ad.' (Adagio). The piano part features a steady accompaniment with chords and moving lines in both hands.

CHOR. SBOR.

So ein al-ter Mann, der soll-te wahr-lich doch ver-nünf-tig sein! War-tet nur, ihr
Ta-ký sta-rý člo-věk pře-ce ro-zum by již mí-ti-měll! Styd'-te se a
So ein al-tes Weib, das soll-te end-lich
Ta-ký sta-rý člo-věk ro-zum by již
könn't euch freu-en auf die ho-he Ehr' und Gua-de, auf die Ehr' und Gna-de!
chy-stej-te se, my vám ksvatbě za-zpí-vá-me, my vám za-zpí-vá-me!
doch ver-nünf-tig sein!
pře-ce mí-ti-měll

The musical score for the chorus consists of four vocal staves (treble and bass clef) and a piano accompaniment (grand staff). The key signature has one flat. The tempo is marked 'Ad.'. The piano part features a steady accompaniment with chords and moving lines in both hands. Dynamics include *p*, *cresc.*, *fz*, and *p*.

p *cresc.*

War-tet nur, ihr könnt euch freu-en auf die ho-he Ehr' und Gna-de, ha ha ha ha
 Styd'te se a chy-stej-te se, my vám ksvatbè za-zpí-vá-me, ha ha ha ha
 War-tet nur, ihr könnt euch freu-en auf die ho-he Ehr' und Gna-del
 Styd'te se a chy-stej-te se, my vám ksvatbè za-zpí-vá-me!

ha! Wir bringen Euch zum Pol-ter-a-bend ei-ne Se-re-

ha! Ha ha ha, ko-či-či-nu vám té no-ci u--dè-

Ha ha ha ha! Euch zum Pol-ter-a-bend ei-ne Se-re-

Ha ha ha ha! Ko-či-či-nu vám té no-ci u--dè-

na--de! Ja das

lá--me! Nej-lep-

na--de! Ja den

lá--me! Nej-lep-

al - ler - - be - ste Mä - d - chen nimmt er uns am En - - de, nimmt er uns am
 sí nám děv - ce vez - me, na - tuč me mu zá - da, na - tuč me mu
 al - ler - be - sten Bur - schen nimmt sie uns am En - - de,
 na - tuč me jí zá - - da,
 sí - ho ho - cha vez - me,

marcato 3

En - - de, die doch oh - ne Zwei - fel et - was Bes - se - res hier fän - - de!
 zá - - da, to přec a - ni mož - ná ne - ní, by ho mě - la rá - da!
 der doch oh - ne Zwei - fel et - was Bes - se - res hier fän - - de!
 na - tuč - me jí, na - tuč - me jí, na - tuč - me jí zá - da!
 nimmt sie uns am En - - de, der doch et - was Bes - se - res hier fän - - de!
 na - tuč - me jí zá - da, na - tuč - me jí, na - tuč - me jí zá - da!

p

Agnès. Říhová.

We - he, we - he, was soll das nur sein?
 Ou - vej, ou - vej, co to zna - me - ná?
 Werner. Vávra.
 We - he, we - he, was soll das nur sein?
 Ou - vej, ou - vej, co to zna - me - ná?

ff

marcato

Kei-ne Gna-de, ha ha ha, kei-ne Gna-de, ha ha ha, kei-ne Gnade,
 Per-te do nich, ha ha ha, per-te do nich, ha ha ha, per-te do nich,

Kei-ne Gnade, ha ha ha, kei-ne Gnade, ha ha ha, kei-ne Gnade, ha ha ha,
 Per-te do nich ha ha ha, per-te do nich, ha ha ha, per-te do nich, ha ha ha,

Kei - ne Gnade, ha ha ha ha! kei - - ne Gnade, ha
 Per - te do nich, ha ha ha ha! per - te do nich, ha

ha ha ha, kei-ne, kei-ne Gna - de!
 ha ha ha, per-te do nich, per - te! (Beide Chöre dringen auf Agnes und Werner ein und Alle ziehen sich dann in die Coullissen rechts und links zurück).

kei-ne Gnade, kei - - ne Gna - de!
 per-te do nich, per - - te, per - te! (Oba sbory dorážejí na Říhovou a na Vávru a všichni se vytráří do kulís v pravo a v levo).

kei-ne Gnade, kei-ne, kei-ne Gna - de!
 per-te do nich, per-te do nich, per - te!

ha ha ha, kei-ne Gnade!
 ha ha ha, per-te do nich!

pp *p* *pp tranquillo*

118 **15. Scene.** Otto (aus dem Hintergrunde links), später Emma (aus dem Hintergrunde rechts).
Klaus im Versteck.

Výstup 15. Toník (přichází z levého pozadí), později Lenka (z pravého pozadí). Řeřicha
naslouchá ukryt.

Otto. Toník.

Moderato.

O wie al-bern, o wie al-bern war ich da, und wie ver-
O já hlu-pák, hlou-pý hlu-pák, proč jsem ne-řek' „a - no“

simile

stock!
hned!

ich hab' mit mei-nem di-cken Schä-del
pa-li-ci tou svo-jí tvr-dou

hab mir's tüch-tig ein-ge-brockt.
hez-ky jsem si to vy-ved.

O, wie thö-richt, o, wie thö-richt war's von mir, so stolz zu sein,
O, já hlu-pák, hlou-pý hlu-pák, proč jsem ne-řek' „a - no“ hned,

* Anmerkung. Für den deutschen Text die erste für den böhmischen die zweite Note eines jeden Viertels accentuirt.
Poznámka. Přízvuk má pro český text druhá nota každé čtvrti, pro německý první.

o, wie thö - richt, o, wie thö - richt war's von mir so stolz zu sein, o, wie thöricht
o, já hlu - pák, hlou - pý hlu - pák, proč jsem nerek „a - no“ hned, proč jsem nerek'

war's von mir! hned! Wie ger - ne woll - te ich jetzt sa - gen:
„a - - - no“ hned! Pa - li - cí tou svo - jí tvr - dou

ritard. „lie - be Em - ma, ich bin dein!“ *a tempo* O, wie al - bern, o, wie al - bern war ich da und wie ver -
ritard. hez - ky jsem si to vy - ved'! *a tempo* O, já hlu - pák, hlou - pý hlu - pák, proč jsem nerek' „a - no“

stockt, ich hab's mit meinem di - cken Schüdel mir nun tüchtig ein - - ge - brockt! (Emma
hned, o, já hlu - pák, hlou - pý hlu - pák, proč jsem nerek' „a - no“ hned! (Lenka

kommt in Gedanken aus dem Hintergrunde rechts).
přichází zamyšlena z pravého pozadí).

120 **Moderato.**
Emma. Lenka.

O, wie al-bern, o, wie al-bern war ich da und wie verstockt,
O, já hu-sa, hlou-pá hu-sa, ne-řek-la, jsem „a - no“ hned,

o, wie al-bern, o, wie al-bern, o, wie al-bern war ich da und
o, já hu-sa, hlou-pá hu-sa, ne-řek-la jsem, ne-řek-la jsem

poco rit.

wie verstockt! Ich hab' mit mei-nem di-cken Schädel
„a - no“ hned! Za pa-li-ci tu mou tvr-dou

a tempo

mir's nun tüchtig ein-gebrockt, ja ich hab' mit meinem Schä-del mir's nun tüch-tig ein-gebrockt!
hez-ky mi to ted' vy-ved', za pa-li-ci tu mou tvr-dou hez-ky mi to ted' vy-ved'!

Wie war ich doch thürricht, ja, wie war ich thü - richt,
O, já hlou - - pá hu-sa, ne-řek-la jsem „a - no“

ritard ja wie war ich thöricht, thö - richt doch!
ne - - rek - la jsem „a - no“, „a - no“ hned!

a tempo Ja, wie war ich thöricht, ja wie
O, já hu - sa, hloupá hu - sa,

pp ritard.

a tempo

thöricht war's, so stolz zu sein,
ne - rek - la jsem „a - no“ hned,

wie ger - ne wollte ich jetzt sa - gen:
za pa - li - ci tu mou tyr - dou

string:

string:

meno mosso „lie - ber Ot - to, ich bin dein“,
hez - ky mi to ted' vy - ved,

ritard. „lie - ber Ot - to, lie - ber
hez - ky mi to. hez - ky

pp

ritard.

Tempo I. (Moderato.)

Ot - to, ich bin dein!“ (Beide, im Begriffe abzugehen, wenden sich um und stehen plötzlich einander gegenüber.)
mi - to ted' vy - ved! (Oba, chtějí odejít, se obrátí a stojí si pojednou tváří v tvář.)

pp

Emma.
Lenka.

Otto.
Toník.

Ot - to!
To - ník!

Emma!
Lenka!

Emma (bei Seite).

Lenka (stranou).

Du bist mir nur im Auge ein Dorn!
Dobře, že ho tu po ruce mám!

Füh - len sollst du jetzt meinea
Hnedky mu po - rád - ně vy - cu -

Otto (bei Seite).
Toník (stranou).

Du bist mir nur im Auge ein Dorn!
Dobře, že ji tu po ruce mám!

p

(laut zu Otto)
(nahlas k Toníkovi)

Zorn!
chám!

Ich hab' gehört, dass Herr
Sly - še - la jsem, že pan

Füh - len sollst du jetzt meinen Zorn!
Hnedky jí po - rád - ně vy - cu - chám.

p

Otto Hochzeit macht schon nächster Zeit.
Anton br - zy svat - bu bu - de mft.

Und ich hö - re,
Sly - šel já jsem,

Jungfer Em - ma
pan - na Len - ka

pp

Ich? Dul
Já? Ty!

sei zur Hoch-zeit schon be - - - reit. Ich? Dul
že již bu - de svat - - bu mít. Já? Ty!

Otto.
Tonfk.

Was die eig'nen Augen se - hen, ist doch pu - re Wirklichkeit!
Co jsem na své o - či vi - děl, ne - mů - žeš mi přeč u - přít!

Emma.
Lenka.

Was die eig - nen Au - gen se - hen ist doch pu - re Wirklichkeit!
Co jsem sa - ma já vi - děla, ne - - - mů - žeš mi přeč u - přít!

Emma.
Lenka.

Otto. Wie? Sol Meine Hei - rat ei - ne Lüge;
Tonfk. Já? Ty! Já se vdá - vat, to lež pouhá;

Wie? Sol
Já? Ty!

Otto.
Tonfk.

ist mit dir denn was geschēh'n? Vor ei - ner Wei - le konnte man hier die Ver -
ne - rá - číš snad bláz - ni - ti? Před chvilkou kaž - dý moh' tvé na - mlou - vá - - ní

Emma.
Lenka.

lo - bung seh'n! Weit gefehlt! das war nicht Em - ma,
vi - dě - ti! Vo - so - bě se je - nom mý - líš:

Otto.
Tonfk.

Ot - to selbst hat hier ge - freit! Was wir seh'n mit eignen Augen, ist doch pu - re Wirklich -
sám si's ta - dy na mlou - val! Na - to - ho, jenž by to tvrdil, divně bych se po - dí -

Emma (schlägt die Hände zusammen).
Lenka (sprüskne ruce).

keit! Die - se Keck - heit oh - ne Gleichen! Hast du mei - ne
vall! To - - tē pří - líš, to - tē pří líš! či jsi zde snad

Otto. Tonfk.

Mutter e - ben nicht ge - - herzt? Wirklich? Wirklich? Du hast e - ben mit dem
pa - ní - má - mu ne - lí - - bal? Já že? Já že? Te - be na tom mí - stě

Va-ter so freundlich hier gescherzt! Freilich, freilich! doch dein Va-ter will ja nicht mein Gatte
pan-tá-ta můj ob - jí - mal! A - no, a - le ne, jak ty ji, za manžel - ku by mne

Otto.
Tonfk.

sein! Glaubst du, Nár - rin, dass ich dei - ne al - te Mutter woll - te
vzall Snad ne - my - slíš, pa - ní - má - mu já že za že - nu bych

Emma.
Lenka.

Ei, was hör' ich, du wolltest wirklich nicht mein zweiter Va-ter sein?
Otto. Co - že? jakže? o pravdu ty ne - bu - deš mým pantá - tou?

frei'n? Kei - ne Spur!
bral? Chraní? Pán Bůh!

Nicht im Trau-me, sag' ich
A - ni mi ne - na - pa -

Doch du selbst wil - ligst in die Hei - rat ein!
a - však ty za to bu - deš mo - jí pán má - mou!

dir!
dál

Doch, wie kam's, dass du so e - ben meine Mut - ter
A - le, jak to přišlo jenom, žeš paňmá - mu

So viel leichter wird nun mir!
Du - še mo je o - kří - vá!

Otto.
Toník.

hast geküsst? Als sie sag - te, wie du dich wei - gerst, hab'
po - lí - bil? Když mi řek - la, že se vzpí - ráš,

ich als Sohn sie schon begrüßt! Sag' nun a - ber, Herzens - müd - chen, wie's mit meinem
sla - stí jsem se ne - cí - til. A - le, jak to při - šlo za - se, že tě lí - bal

Emma (verschämt).
Lenka (stydlavě).

Va - ter war? Nun, ich sag - te, mit dem Ot - to wär' ich zu - frie - den
ta - tík sám? I - nu, řek - la jsem mu při - mo, že tě pře - ce

ganz und gar.
rá - da mám.
Otto (ergreift ihre Hand).
Toník (uchopi ji za ruku).

Liebe Emma, soll ich's glauben, bleibt mir ei - ne Hoffnung noch?
Jakže Lenka, sly - ším do - bre, ty že přec mě rá - da máš?

Allegretto.

Emma (schalkhaft).
Lenka (šťverácky).

So ein we - nig, ganz klein we - nig, kannst du wei - ter hof - fen doch, so ein we - nig,
I - nu, tro - chu, jen tak tro - chu, co za vel - ký ne - het dáš, i - nu, tro - chu,

Allegretto.

ganz klein we - nig, kannst du wei - ter hof - fen doch! Wel - che
jen tak tro - chu, co za vel - ký ne - het dáš! Ty mě

Otto.
Toník.

Freu - de, du mein Him - mel, kann es ei - ne gröss're ge - -
rá - da, ty mě rá - da, já mnohem ví - ce te - -

Moderato.

ben?
bel

Ja, du bist mein
Vto - - bè já vi - dim

Pa - ra - dies hier im ir - di - schen Le - - ben! Wel - che Freu - de,
bla - ho své vto - bè jen svo - je ne - - bel Ty mè rá - da,

du mein Him - mel, *poco a poco stringendo* kann's ei - ne gröss' - re gu - - - ben?
rá - da más, já mnohem ví - ce te - - - bel

Ja, du bist mein Pa - ra - dies hier im ir - di - schen Le - - ben,
Vto - bè já vi - dim bla - ho své, vto - bè jen svo - je ne - - be,

ja, du bist mein Pa - ra - dies hier im ir - di - schen All - tags -
vto - bè já vi - dim bla - ho své, vto - bè jen, vto - bè svo - - je

8262

16. Scene. Die Vorigen. Agnes. Werner. Chor.

Výstup 16. Předešl. Říhová. Vávra. Sbor.

Allegro.

Agnes.
Říhová.

Otto. (Beide umarmen sich.)
Toník. (Objímají se.)

leben!
nebel!

Werner.
Vávra.

Ei, ei, ei!
Aj, aj, aj!

Allegro.

(Klaus führt beide Chöre herbei.)
(Řeřicha přivede oba sbory.)Ei, ei, ei!
Aj, aj, aj!

CHOR.
SBOR.

Sopr.
Ei, ei, ei, ei, ei, ei, ei!

Alt.
Aj, aj, aj, aj, aj, aj, aj!

Tenor.
Ei, ei, ei, ei, ei, ei, ei!

Bass.
Aj, aj, aj, aj, aj, aj, aj!

Allegro vivace.

Seht die Hoffnungs - lo - sen hier im sü - ssen Ko - sen, so Brust an
 To - tè po - dí - vá - ní na to ob - jí - má - ní, až ra - dost
 Seht die Hoffnungs - lo - sen hier im sü - ssen Ko - sen, so Brust an
 To - tè po - dí - vá - ní na to ob - jí - má - ní, až ra - dost

Allegro vivace.

Brust, voll Herzens - lust! Ja, die Jun - gen hal - - ten
 je, až ra - dost jel Mí - sto se sta - rý - - mi
 Brust, voll Herzens - lust! Ja, die Jun - gen hal - - ten
 je, až ra - dost jel Mí - sto se sta - rý - - mi

hier sich statt der Al - ten, das ist nicht schlecht, ja, so ist's recht!
 lí - bat se smla - dý - mi, tak do - bre je, tak do - bre jel
 hier sich statt der Al - ten, das ist nicht schlecht, ja, so ist's recht!
 lí - bat se smla - dý - mi, tak do - bre je, tak do - bre jel

p Mag's euch wohl be-kommen und zum Gu-ten frommen, das wünschen wir
 Do - bré my chut - ná - ní k to - mu ob - jí - má - ní pře - je - me vám,

pp ritard.

Mag's euch wohl, wohl be - kommen, das wünschen wir
 Do - bré my chut - ná - ní pře - je - me vám,

Mag's euch wohl be-kommen und zum Gu-ten frommen, das wünschen wir
 Do - bré my chut - ná - ní k to - mu ob - jí - má - ní pře - je - me vám,

Mag's euch wohl, wohl be - kommen, das wünschen wir
 Do - bré my chut - ná - ní pře - je - me vám,

pp ritard.

pp euch für und für.
 pře - je - me vám.

euch für und für.
 pře - je - me vám.

euch für und für. Ja, das ist den Jungen wirk - lich wohl - ge - lungen,
 pře - je - me vám. Ze jste se ne - da - li, sta - ré si ne - vza - li,

euch - für und für.
 pře - je - me vám.

Poco meno mosso.

Più mosso.

Ruft al - le - weil: Heil ih - nen, Heill Heil ih - nen,
 Slá - va bud' vám, slá - va bud' vám! slá - va bud'

Ruft al - le - weil: Heil ih - nen, Heill Heil ih - nen,
 Slá - va bud' vám, slá - va bud' vám!

ruft al - le - weil: Heil ih - nen, Heil, Heil ih - nen, Heil ih - nen,
 slá - va bud' vám, slá - va bud' vám, slá - va bud', slá - va bud'

Ruft al - le - weil: Heil ih - nen, Heill Heil ih - nen,
 Slá - va bud' vám, slá - va bud' vám!

Più mosso.

Heill! _____ *p* Recht ist den Al-ten g'seh'n, wer hat es je geseh'n,
 vám! _____

Heil ih-nen, Heill *p* Vy jste si ško-di-li, ti vám zrak vy-tře-li,
 slá - va bud' vám!

Heill! _____ *p* Recht ist den Al-ten g'seh'n, wer hat es je geseh'n,
 vám! _____

Heil ih-nen, Heill *p* Vy jste si ško-di-li, ti vám zrak vy-tře-li,
 slá - va bud' vám!

so ein al-tes Paar *p* will zum Al-tar! Jung müssen Bei-de sein,
 do - bre vám tak, do - bre vám tak! *p* Mla - dá má mladé - - ho

so ein al-tes Paar *p* will zum Al-tar! Jung müssen Bei-de sein,
 do - bre vám tak, do - bre vám tak! *p* Mla - dá má mladé - - ho

ja, dann stimm's ü - berein für al-le Zeit in E - wig - keit.
 mí - ti za mi - lé - ho, tak má vždy být, tak má vždy být.

ja, dann stimm's ü - berein für al-le Zeit in E - wig - keit.
 mí - ti za mi - lé - ho, tak má vždy být, tak má vždy být.

Wenn sie jung sind Bei - - - de,
Mla - dá má mla - dé - - - ho
Wenn sie jung sind Bei - - - de,
Mla - dá má mla - dé - - - ho

cresc.
ja, dann ist es ei - ne wah - re Freu - - - de, denn jung ge - freit hat
má mla - dé - ho mí - ti za mi - lé - - - ho, tak má, tak má vždy
cresc.
dann ist es wah - re Freu - - - de, denn jung ge - freit hat
mí - ti za mi - lé - ho, tak má vždy být, tak má vždy
cresc.
ja, dann ist es ei - ne wahre Freu - - - de, denn jung ge - freit hat
má mla - dé - ho mí - ti za mi - lé - - - ho, tak má, tak má vždy
cresc.
ja, dann ist es wah - re, Freu - - - de, denn jung ge - freit hat
mí - ti za mi - lé - ho, tak má vždy být, tak má vždy

Nie - mand noch ge - reut!
být, tak má vždy být!
Nie - mand noch ge - reut!
být, tak má vždy být!
Nie - mand noch ge - reut!
být, tak má vždy být!
Nie - mand noch ge - reut!
být, tak má vždy být!

Moderato.

Otto. Tonfk.

Werner. Vávra. Ihr Vždyt' to

Moderato.

Wie, du liebst sie, lie - her Jun - ge?
Jak - že, sy - nu, chceš ji v skutku?

Emma. Lenka.

Nun, — ihr seht's ja doch!
Vždyt' to sly - ší - - - te!

Agnes. Říhová.

Ist es wahr, o lie - be Emma?
Len - ko mi - lá, je to pravda?

Otto. Tonfk.

zweifelt noch?
vi - dí - tel!

Werner. Vávra.

Seht ihr es, Nachba - rin?
Sou - sed - ko, vi - dí - te?

Agnes. Říhová.

poco riten.

Gottes Hand seh ich drinn!
Sou - se - de, vi - dí - te?

Auch den mei - nen nehmt entge - gen!
Na mé ta - ké spo - le - hej - tel!

Werner. Vávra.

Nun empfanget, nun em - pfanget mei - - nen Se - gen!
Po - - zeh - ná - ní, po - zeh - ná - ní mo - - je měj - tel!

poco riten.

a tempo

Angnes. Rihova.

Werner. Vávra. Doch wie kam es nur so schnell zu
A - le jak to při-šlo jen tak

Sopran. Doch wie kam es nur so schnell zu Stan - de?
A - le jak to při-šlo jen tak rych - le?

Alt.

CHOR. SBOR.

Tenor.

Bass.

a tempo

Stan - - de?
rych - - le?

Doch wie kam es nur so schnell zu Stan - - de? Wolltet ihr doch selber Em-ma
A - le jak to při-šlo jen tak rych - - le? Vždyť přec Len-ku vy sám jste chtěl

Doch wie kam es nur so schnell zu Stan - - de? Woll -
A - - le jak to při-šlo jen tak rych - - le? Vždyť -

Doch wie kam es nur so schnell zu Stan - - de? Wolltet ihr doch selber Em-ma
A - le jak to při-šlo jen tak rych - - le? Vždyť přec Len-ku vy sám jste chtěl

Doch wie kam es nur so schnell, so schnell zu Stan - - - de?
A - - - le, a - le jak to při-šlo jen tak rych - - - le?

Red. *Red.* *Red.*

frei'n!
mít!

könnt ihr uns er.klä - ren die - se Ráth - sel,
jak si to má-me jen ted' vy - svét - lit,

- tet ihr doch selber Em-ma frei'n!
přec Len-ku vy sám jste chtěl mít!

könnt ihr uns er.klä-ren die-se
jak si to ted' má-me jen vy -

frei'n!
mít!

könnt ihr uns er.klä - ren die - se Ráth - sel,
jak si to má-me jen ted' vy - svét - lit,

Woll-tet ihr doch selber Ot-to? könnt ihr uns er.klä - ren die - se Ráth - sel,
Vždyť jste chtěl-la přec To-ní-ka! jak si to má-me jen ted' vy - svét - lit,

ped. ped. ped. ped. ped.

könnt ihr uns er.klä - ren die - se Ráth - sel?
jak si to má-me jen ted' vy-svét - lit?

Ráth - - sel?
svét - - lit?

könnt ihr uns er.klä - ren die - se Ráth - sel?
jak si to má-me jen ted' vy-svét - lit?

könnt ihr uns er.klä - ren die - se Ráth - sel?
jak si to má-me jen ted' vy-svét - lit?

ped. ped. ped. ped.

Agnes.
Řihová.

Werner.
Vávra.

Ich den Ot-to? Schlech - ter Spass!
Já že Ton-du? Bláz - ní - te?

Ich die Emma?
Já že Lenku?

Slech - ter Spass!
Bláz - ní - te?

sagt uns doch nur, wie wisst ihr das?
Co mlu - ví - te ne - ví - te,

sagt uns doch nur, wie wisst ihr das?
co mlu - ví - te ne - ví - te!

sagt uns doch nur, wie wisst ihr das?
Co mlu - ví - te ne - ví - te,

sagt uns doch nur, wie wisst ihr das?
co mlu - ví - te ne - ví - te!

ritard. **Allegro moderato.**

ritard. **Allegro moderato.**

marcato

Klaus.
Řeřicha.

Num, es war nichts an - deres, ich sag' es
I - nu, by - ly - to jen ne - vin - né ple -

Recit.

rund heraus, als ei - ne Schel - merei vom al - ten Vet - ter Klaus,
ti - chy va - še - ho kmo - tříč - ka, sta - ré - ho Re - ři - chy,

als ei-ne Schel-me-rei vom al-ten Vet-ter Klaus.
va-se-ho kmo-tríc-ka, sta - ré-ho Re-ri - chy.

Ich weiss, dass ih-re har-ten Schä-del sich nim-mer las-sen
Znal jsem je-jich tvr-dé hla - vy, jež ne - da - jí se

zwingen, d'rum wollte ich auf die-se Wei-se sie zum Ge-hor-sam bringen, d'rum woll-te
nu - tit, pro-to chtěl jsem po-ští - vá-ním jen lá - sku je-jich vzbu - dit; znal jsem

ich auf die-se Wei - se sie zum Ge-hor-sam brin - gen, darum wollt' auf die-se
je-jich tvr-dé hla - vy jež ne - da - jí se nu - tit, pro-to chtěl jsem po-ští -

Art ich sie zum Ge-hor-sam brin-gen, darum wollt' ich sie so li-stig zum Gehorsam
vá - ním jen lá - sku je - jich vzbu - dit, pro-to chtěl jsem po-ští - vá-ním lá - sku je-jich

ritard. *a tempo* *ritard.*

brin - - gen, ja d'rum wollt' ich sie so li-stig beide zum Ge-hor-sam
 vzbu - - dit pro-to chtěl jsem po-ští - vá-ním je-jich lá-sku, jen vzbu -

ritard. *a tempo* *ritard.*

bringen. Ich weiss, dass ih-re har-ten Schä - del sich nim - mer las-sen
 dit. Znal jsem je-jich tvr-dé hla - - vy jež ne - da - jí se

Emma. Agnes. Otto.
 Lenka. Rihová. Toník.

Werner.
Vávra.

Währlich, uns'-re har-ten Schä - del, die las - sen sich nicht zwin - gen!
 Znal on na - še tvr-dé hla - vy, jež ne - da - jí se nu - tit!

Klaus.
Reřicha.

Währlich, ih - re har-ten Schä - del, die las - sen sich nicht zwin - gen!
 Znal on na - še tvr-dé hla - vy, jež ne - da - jí se nu - tit!

zwin - gen.
nu - tit.
Sopran.

Währlich, ih - re har-ten Schä - del, die las - sen sich nicht zwin - gen!

Alt.

CHOR. SBOR.
Tenor.

Währlich, ih - re har-ten Schä - del, die las - sen sich nicht zwin - gen!

Bass.

Znal on na - še tvr-dé hla - vy jež ne - da - jí se nu - tit!

Meno mosso.
Klaus. Řeřicha.

Nun ge-lun-gen, ja ge-lun-gen ist es herr-lich, wie wir Al-le, wie wir Al-le
Zda-ri-lo-se, zda-ri-lo-se zna-me-ni-tě ba jak je-nom.moh-li jsme si

wohl jetzt se-hen, nun ge-lun-gen, ja ge-lun-gen ist es herr-lich,
moh-li prá-ti zda-ri-lo-se zda-ri-lo-se zna-me-ni-tě,

wie wir Al-le, wie wir Al-le wohl jetzt se-hen. Will man Lie-bes-rän-ke schmieden,
ba jak je nom.moh.li jsme si moh-li prá-ti; na ká-men však, pa-ma-tuj-te,

muss man schlau zu Werke ge- - - hen! Wahr-lich, ih-re har-ten Schä-del, die
ne-smí, ne-smí ko-sa se brá- - - ti! Znal jsem je jich tvr dé hla-vy, jež

Tempo I.

las-sen sich nicht zwin-gen, darum wollt' ich sie so li-stig beide zum Ge-hor-sam
ne-da-jí se nu-tit, pro-to chtét jsem po-ští - vá-ním jen lá-sku, je-jich

Emma.
Lenka.

Wahrlich, uns-re har-ten Schä-del, die las-sen sich nicht zwin-gen, wahrlich,
Znal on na-še tvr-dé hla-vy jež ne-da-jí se nu-tit, znal on

Agnes.
Řihová.

Wahrlich, ih-re har-ten Schä-del, die las-sen sich nicht zwin-gen, wahrlich,
Znal on na-še tvr-dé hla-vy jež ne-da-jí se nu-tit, znal on

Otto.
Toník.

Wahrlich, uns-re har-ten Schä-del, die las-sen sich nicht zwin-gen, wahrlich,
Znal on na-še tvr-dé hla-vy jež ne-da-jí se nu-tit, znal on

Werner.
Vávra.

Wahrlich, ih-re har-ten Schä-del, die las-sen sich nicht zwin-gen, wahrlich,
Znal on na-še tvr-dé hla-vy jež ne-da-jí se nu-tit, znal on

Klaus.
Reřicha.

Wahrlich, ih-re har-ten Schä-del, die las-sen sich nicht zwin-gen, wahrlich,
Znal on na-še tvr-dé hla-vy jež ne-da-jí se nu-tit, znal on

bringen.
vzbudit.

Sopran.

Wahrlich, ih-re har-ten Schä-del, die las-sen sich nicht zwin-gen, wahrlich,

Alt.

Znal on na-še tvr-dé hla-vy jež ne-da-jí se nu-tit, znal on

CHOR. SBOR.

Tenor.

Wahrlich, ih-re har-ten Schä-del, die las-sen sich nicht zwin-gen, wahrlich,

Bass.

Znal on na-še tvr-dé hla-vy jež ne-da-jí se nu-tit, znal on

uns-re har-ten Schä - del, die las - sen sich nicht zwin - gen! Ha, ha, ha, ha, ein
 na - še tvr - dé hla - vy jež ne - da - jí se nu - tit! Ha, ha, ha, ha, tak

ih - re har-ten Schä - del, die las - sen sich nicht zwin - gen! Ha, ha, ha, ha, ein
 na - še tvr - dé hla - vy jež ne - da - jí se nu - tit! Ha, ha, ha, ha, tak

ih - re har-ten Schä - del, die las - sen sich nicht zwin - gen! Ha, ha, ha, ha, ein
 na - še tvr - dé hla - vy jež ne - da - jí se nu - tit! Ha, ha, ha, ha, tak

ih - re har-ten Schä - del, die las - sen sich nicht zwin - gen! Ha, ha, ha, ha, ein
 na - še tvr - dé hla - vy jež ne - da - jí se nu - tit! Ha, ha, ha, ha, tak

Wohlgelungen, wohlgelungen
 Zda - ri - lo se, zda - ri - lo se

Schelmenstreich, ha, ha, ha, ha, ein Schelmenstreich wohl-ge - lun-gen, wohl-ge -
to by - lo, ha, ha, ha, ha, tak to by - lo, tak to by - lo, do - bre

Schelmenstreich, ha, ha, ha, ha, ein Schelmenstreich wohl-ge - lun-gen, wohl-ge -
to by - lo, ha, ha, ha, ha, tak to by - lo, tak to by - lo, do - bre

Schelmenstreich, ha, ha, ha, ha, ein Schelmenstreich wohl-ge - lun-gen, wohl-ge -
to by - lo, ha, ha, ha, ha, tak to by - lo, tak to by - lo, do - bre

Schelmenstreich, ha, ha, ha, ha, ein Schelmenstreich wohl-ge - lun-gen, wohl-ge -
to by - lo, ha, ha, ha, ha, tak to by - lo, tak to by - lo, do - bre

ist es herr - lich, wie wir Al - le, wie wir Al - le wohl jetzt e - ben so - -
zna - me - ni - tè, ba jak jenom moh - li jsme si moh - li, jsme si prá - -

Schelmenstreich, ha, ha, ha, ha, ein Schelmenstreich, wohl-ge - lun-gen, wohl-ge -
to by - lo, ha, ha, ha, ha, tak to by - lo, tak to by - lo, do - bre

Schelmenstreich, ha, ha, ha, ha, ein Schelmenstreich wohl-ge - lun-gen, wohl-ge -
to by - lo, ha, ha, ha, ha, tak to by - lo, tak to by - lo, do - bre

lungen, wohlge - lungen ist er euch, ja der Schelmen - streich, wohl - ge - lungen ist er
do - bre se to vy - da - ri - lo, ha ha, tak to by - lo do - bre se vy - da - ri -

lungen, wohlge - lungen ist er euch, ja der Schelmen - streich, wohl - ge - lungen ist er
do - bre se to vy - da - ri - lo, ha ha, tak to by - lo do - bre se vy - da - ri -

lungen, wohlge - lungen ist er euch, ja der Schelmen - streich, wohl - ge - lungen ist er
do - bre se to vy - da - ri - lo, ha ha, tak to by - lo do - bre se vy - da - ri -

lungen, wohlge - lungen ist er euch, ja der Schelmen - streich, wohl - ge - lungen ist er
do - bre se to vy - da - ri - lo, ha ha, tak to by - lo do - bre se vy - da - ri -

lungen, wohlge - lungen ist er euch, ja der Schelmen - streich, wohl - ge - lungen ist er
do - bre se to vy - da - ri - lo, ha ha, tak to by - lo do - bre se vy - da - ri -

hen!
til

lungen, wohlge - lungen ist er euch, ja der Schelmen - streich, wohl - ge - lungen ist er
do - bre se to vy - da - ri - lo, ha ha, tak to by - lo do - bre se vy - da - ri -

lungen, wohlge - lungen ist er euch, ja der Schelmen - streich, wohl - ge - lungen ist er
do - bre se to vy - da - ri - lo, ha ha, tak to by - lo do - bre se vy - da - ri -

Più mosso.

euch. Ja, der Vet-terKlaus ist ein Schelm, das ist si - cher,
lo. Kmo - tr Re-ri-cha chla-pfk jest u - zna - ti to

euch. Ja, der Vet-terKlaus ist ein Schelm, das ist si - cher,
lo. Kmo - tr Re-ri-cha chla-pfk jest u - zna - ti to

euch. Ja, der Vet-terKlaus ist ein Schelm, das ist si - cher,
lo. Kmo - tr Re-ri-cha chla-pfk jest u - zna - ti to

euch. Ja, der Vet-terKlaus ist ein Schelm, das ist si - cher,
lo. Kmo - tr Re-ri-cha chla-pfk jest u - zna - ti to

euch. Ja, der Vet-terKlaus ist ein Schelm, das ist si - cher,

lo. Kmo - tr Re-ri-cha chla-pfk jest u - zna - ti to

euch. Ja, der Vet-terKlaus ist ein Schelm, das ist si - cher,

lo. Kmo - tr Re-ri-cha chla-pfk jest u - zna - ti to

Più mosso.

heil - sam war hier sei - ne Kur, ja, die Eifersucht, ja, die Eifersucht
 u - zna - ti to mu - sí - me, lá - - sku nej - lé - pe je - nom, je - nom přeč

heil - sam war hier sei - ne Kur, ja, die Eifersucht, ja, die Eifersucht
 u - zna - ti to mu - sí - me, lá - - sku nej - lé - pe je - nom, je - nom přeč

heil - sam war hier sei - ne Kur, ja, die Eifersucht weckt im
 u - zna - ti to mu - sí - me, lá - sku nej - lé - pe, lá - sku

heil - sam war hier sei - ne Kur, ja, die Eifersucht weckt im
 u - zna - ti to mu - sí - me, lá - sku nej - lé - pe, lá - sku

heil - sam war hier sei - ne Kur, ja, die Eifersucht, ja, die Eifersucht
 u - zna - ti to mu - sí - me, lá - - sku nej - lé - pe je - nom, je - nom přeč

heil - sam war hier sei - ne Kur, ja, die Ei - - fer - -
 u - zna - ti to mu - sí - me, lá - - sku, lá - - sku

f weckt im Her-zen die Lie-be nur, ja, die Ei-fersucht, ja die Eifersucht
 žár - li - vo - stí vzbu-dí-me, lá - sku nej-lé-pe je - nom, jenom přec

p cresc.

f weckt im Her-zen die Lie-be nur, ja, die Ei-fersucht, ja die Eifersucht
 žár - li - vo - stí vzbu-dí-me, lá - sku nej-lé-pe je - nom, jenom přec

p cresc.

f Her - zen wah-re Lie-be nur, ja, die Ei-fersucht weckt im
 žár - li - vo - stí vzbu-dí-me, lá - sku nej-lé-pe, lá - sku

p cresc.

f Her - zen wah-re Lie-be nur, ja, die Ei-fersucht weckt im
 žár - li - vo - stí vzbu-dí-me, lá - sku nej-lé-pe, lá - sku

p cresc.

f weckt im Her-zen die Lie-be nur, ja, die Eifersucht, ja, die Eifersucht

p cresc.

f weckt im Her-zen die Lie-be nur, ja, die Eifersucht, ja, die Eifersucht

p cresc.

f žár - li - vo - stí vzbu-dí-me, lá - sku nej-lé-pe je - nom, jenom přec

p cresc.

f sucht weckt die Lie-be nur, ja, die Ei - - fer - -

p cresc.

f žár - li - vo - stí vzbu-dí-me, lá - sku, lá - sku

p cresc.

f

p cresc.

weckt im Her-zen die Lie - be nur!
 žár - li vo - stí vzbu - dí - me!

weckt im Her-zen die Lie - be nur!
 žár - li vo - stí vzbu - dí - me!

Her - zen wah - re Lie - be nur!
 žár - li vo - stí vzbu - dí - me!

Her - zen wah - re Lie - be nur!
 žár - li vo - stí vzbu - dí - me!

Alle umarmen Klaus. Der Vorhang fällt.
 Všichni objímají Reřichu. Opona spadne.

weckt im Her-zen die Lie - be nur!
 žár - li vo - stí vzbu - dí - me!

sucht weckt die Lie - be nur!
 žár - li vo - stí vzbu - dí - me!

